

Universitäts- und Landesbibliothek Münster

Studien zur Geschichte des jüdischen Gottesdienstes

Elbogen, Ismar

Berlin, 1907

C. Anhang.

Digitale Sammlungen der Universitäts- und Landesbibliothek Münster

In den Digitalen Sammlungen bieten wir Ihnen Zugang zu digitalisierten Büchern und Zeitschriften aus dem historischen Bestand der Universitäts- und Landesbibliothek Münster sowie zu älterer Literatur und Sammlungen aus der Region Westfalen. Das Angebot an Einzelwerken und Sammlungen wird laufend erweitert.

<https://sammlungen.ulb.uni-muenster.de>

Nutzungsbedingungen

Dieses PDF-Dokument steht gemäß der im Portal angegebenen Lizenz kostenfrei zur Verfügung. Bei der Nutzung der Digitalisate bitten wir um eine vollständige Quellenangabe im Sinne guter wissenschaftlicher Praxis. Bitte beachten Sie außerdem unsere [Nutzungsgrundsätze](#) und die [Open-Digitization-Policy](#).

[urn:nbn:de:hbz:6:1-319471](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:6:1-319471)

c.

ANHANG.

Neue 'Aboda-Texte.

ANHANG I.

'Aboda שבעת ימים nach 5 Fragmenten.

- A. Genizah-Fragment aus der Bibliothek David Kaufmann's, jetzt im Besitz des Kgl. Ungarischen National-Museums in Budapest, Papier, 20 SS. Quadratschrift, unpunktiert, häufig unlesbar. Die 'Aboda auf S. 12 ff.
- B. Genizah-Fragment das. Papier, Grossquart, Quadratschrift, punktiert. 2 SS.
- C. Bodl. Ms. Heb. f 57 (2852) ff. 98a—99a.
- D. Bodl. Ms. Heb. e 77 (2851) fol. 2.
- E. Taylor-Schechter Collection in Cambridge. Abteilung H, Kasten 5, No. 6. 4 Blatt, Quadratschrift, vielfach mit Vokalzeichen.

Benutzt sind A und B nach Abschriften, die Herr stud. phil. Ignáz Gerstl in Budapest gütigst angefertigt hat, C, D und E nach Photographieen.

Die Zahlen in den Anmerkungen bedeuten die Stellen der Mischna Joma, Abweichungen vom Text der Mischna sind durch gesperrten Druck kenntlich gemacht, die Lesarten der Mischna werden in den Noten durch M bezeichnet, J bedeutet die Mischna des Palästinischen Talmud.

A.

S. 12.

שבעת ימים קודם ליום הכפורים מפרישין
 כהן גדול מביתו ללשכת פלהדרין
 ומתקנין לו כהן אחר תחתיו שמא
 יערע (sic) בו פסול. כל שבעת ימים
 5 הוא שוחט והוא זורק והוא מקטיר
 את הקטרת ומטיב את הנרות ומקריב את
 הראש ואת הרגל. מוסרים לו זקנים
 מוקני בית דין וקוראין לפניו סדר היום
 ומלמדים אותו סדר יום הכפורים
 10 ואומרים לו אישי כהן גדול קרא אתה
 בפך שמה שכח או שמא לא למד ערב
 יום הכפורים ושחרית מעמידין אותו
 בשער המזרח ומעבירין לפניו פרים ואילים
 וככשים כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה
 15 ?? מזה מהן

לפניו בסדר 1 Joma I 1. 4 I 2. 7 I 3. 8 M
 11 M בשחרית 12 E. שכחת למדת 15 E
 וכדי שיהא מכיר איזה מקריב ראשון ואיזה מקריב
 אחרון כל שבעת הימים

S. 13.

לא היו מונעין ממנו מאכלות מסרוהו
 זקני בית דין לזקני כהונה והוליכוהו
 לעליית בית אבטינס והשביעוהו ונסמרו
 והלכו להם ואמרי' לו אישי כהן גדול
 5 אנו שלוחי בית דין ואתה שלוחינו
 ושליח בית דין ושליח צבור משביעין
 אנו עליך כמי ששיכן שמו בבית הזה
 שלא תשנה דבר מכל שאמרנו לך ושלא

והעלוהו 1 I 4. M ומשתה 15. 2 M
 J ואמרו 4 M. הוליכוהו 8 cf. j. Joma I 5
 und Tosefta I 8 p. 181, 2ff.

תחליף ותקריב ראשון אחרון ואחרון
 10 ראשון ולא תקטיר מבחוץ ותכנים לפנים
 ולא תעשה כמעשה צדוקים
 אלא ראשון ראשון ואחרון אחרון כמה
 שהשבענוך ועברנו לפניך הוא פורש
 ובוכה והן פורשין ובוכין אם היה
 15 חכם דורש ואם לאו תלמידי חכמים
 דורשין לפניו אם רגיל לקרות קורא
 ואם לאו קוראים לפניו ובמה קוראים
 לפניו באיוב ובעזרא ובדברי הימים ואם
 עם הארץ הוא מסיחין לפניו סיחת מלי
 20 סיחת חסידים הראשונים ערב יום . . .
 . . . חשכה . . . היו מניחין . . .

14 I 6. 16 M ואם E. 20 I 4b. 21 E
 הכפורים עם חשכה לא היו מניחין אותו לאכול הרבה.

S. 14.

כרי שלא ינום ולא יישן ולא
 [יטמא] ולא יפסל ולא תראינה עיניו שנה
 [ותנן] מה בקש להתנמנם פרחי לוויה מכים
 [לפניו] באצבע צררה אומרין אישי כהן
 5 [גדול] אישי כהן גדול אם ייי לא יבנה בית
 [שוא] עמלו בוניו בו אם ייי לא ישמר עיר שוא
 שקד שומר עמוד והפוך אחת על הרצפה
 כדי שלא חבוא לידו פסול. מפני טהרת
 ישראל תלויה בכך וכל אנשי ירושלם
 10 היו מעטיקין כל הלילה חבורה בחבורה עד
 שמגיע זמן שחיטה כיון שהגיע זמן שחיטה
 בא לו לבית הטבילה פרסו לו סדין של בוץ
 בינו לבין העם פשט ירד וטבל עלה ונסתפג
 הביאו לו בגדי זהב ולבש קידש ידיו ורגליו
 15 הביאו לו את הכבש התמיד ומשכו והוליכו
 לבית המטבחים והשקהו מים בכוס
 של זהב ואף על פי שמבוקר מבערב
 [מב] קרין אותו לאור האבוקות הביאו לו

3 I 7 so J, M כהונה 4 M ואומרים 4-7 cf. Tosefta
 19 p. 181, 10 ff. 7 M והפג 7-8 Tos. ibid., b. Joma
 19b. 8 סול, soweit E. 12 III 2. 4. 14 M וקידש
 15-18 cf. Tamid III 3. 4. 18 III 4.

את הסכין קרצו ומירק אחר שחיטה על
 20 ידו קבל את הדם וזרקו נכנס להקטיר [ידו קבלה]
 את הקטורת ולהטיב את הנרות [ככת']
 קטרת של שחר 21 so J, M.

S. 15.

עיל קיט סימ ביב ביב בהיט א' הינ . . .
 והקריב את הראש ואת האברין ואת
 החבתים ואת היין לכבש ועלה לכבש
 הושיט לו אף הסגן את ידו והעלהו עמו [על]
 5 גבי המזבח נטל את האברין כסדרן
 וסודרן על גבי מערכה. התחיל לנסך את
 היין והלוי מדברים בשיר . . . והכהנים
 חוקעים בחצוצרות הריעו תקעו והרי[עו]
 העם על כל פרק ופרק תקיעה ועל כל
 10 תקיעה השתחויה. זה סדר התמיד
 לאחר שסיים את הכבש התמיד. הביאו
 לבית הפרוה ובקדש היתה פרסו לו סדין
 של בוץ בינו לבין העם קדש ידיו ורגליו
 ופשט ירד ושכל עלה ונסתפג הביאו לו
 15 בגדי לבן ולבש קידש ידיו ורגליו
 הביאו לו סר ואיל [משלו?] ושני
 שעירים לחטאת ואיל לעולה מנכסי
 צבור ותרומת הלשכה ככ' בזאת יבא
 אהרן וג'. וכ' ומאת עדת בני יש' וגו' משך
 20 את הפר והעמידו בין האולם למזבח
 ומשך את השעירים והעמידן בצפון
 ואחר כך בא לו אצל סרו ופר היה עומד
 בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו
 למערב והכהן עומד במזרח ופניו במערב

1 cf. Ex. 30, 7. 2 III 4 M ולהקריב. 2-10 Tamid
 VII 3. 11 III 6 הביאוהו. 13 M וקדש. 18f. Lev.
 16, 8, 5 und Sifra z. St. (ed. Weiss 80 d). 22 III 8 J, M
 ופרו. 24 M למערב.

S. 16.

[סומך שתי] ידיו עליו ומתורה וכך
 היה אומר אנא השם חטאתי עויתי
 פשעתי לסניך אני וביתי אנא בשם
 כפר נא על החטא ועל הע'
 5 ועל הפש' שח' שע' שפס' לסניך
 אני ובי ככ' בת' משי עב'
 כי ביום הזה וג' והכ' והע' הע'
 בעו' והמש' בה' בו' ששמי את הש'
 המפורש שה' יוצא מפי כה' גדול
 10 בק' ה' כ' ומש' ונוס' על פני וא' בר' שם
 ככ' מלי לע' וע'. אף הוא מת' לג' א' הש'
 כנ' המ' וא' לה' תט' בא לו למורה
 העזרה בצפון המזבח הסגן מימינו
 וראש בית אב משמאלו ושם שני שעירים
 15 וקלפי היתה שם מרף בקלפי והעלה
 שני גורלות אחד כחוב עליו של שם
 ואחד כחוב עליו לעזאול אם של שם
 עלה בימינו הסגן אומר לו אישי
 כהן גדול הגבה ימינך ואם בשמאלו
 20 עלה ראש בית אב אומר לו אישי
 כהן גדול הגבה שמאלך ונתנן על
 שני השעירים והעמיד אותם לפני. . .
 פתח . . .

2 cf. Tosefta II 1, p. 183, 5ff., Sifra ibd.; zu אנא
 והמשמשים בהיכל בזמן = 8 cf. j. Joma III 7 (40d).
 הסגן M 17. לשם M 16. IV 1. 15. לצפון M 9 III 18. ששומעים
 של שם עלה בשמאלו M 19. בימינו וראש בית אב משמאלו
 21 M נתנו J נתנו. 22 Lev. 16, 7—10 offenbar ist
 hinter השעירים durch Homoioteleuton etwa folgendes
 Stück ausgefallen בשמאלו ענין אחריו בשמאלו
 ואומר לה' חטאת והן ענין אחריו בשמאלו
 ככ' ולקח את שני השעירים.

S. 17.

אהרן על שני השעירים גורלות וג' . . .
 והקריב אהרן את השעיר א' עלה וגו' . . .
 ועשהו חטאת ושל עזאזל יעמידם . . .
 כב' והשעיר א' על' וג' לשלח אתו המדברה
 לארץ גזירה למדבר שומם כב' ונשא ה[שעיר]
 5 עליו את כל עוני' וגו' קשר לשון של זהורית
 בראש שעיר המשתלח העמידו כנגד בית שלוחו
 ולנשחט כנגד בית שחיטתו ואחר כן
 בא לו אצל פרו שניה סומך ש' י' ע' ומת'
 10 וכך ה' א' אנא השם חט' עו' פש' לס'
 א' ובי' אה' ע' קד' אנא השם כס' נא
 על ה' על הע' ועל הפש' שח' שע'
 שפש' לס' א' ובי' אה' ע' קד' וג'
 שחשו וקבל במזרק את דמו נותנו למי שהוא
 15 ממרס בו על הרובד הרביעי שבהיכל כרי
 שלא יקרוש נטל את המחתה ועלה לראש
 המזבח וחתה וירד והניחה על הרובד
 הרביעי שבעזרה. הוציאו לו את הכף
 ואת המחתה חפן מלא חסניו ונחן
 20 לחוך הכף כב' ולקח
 מלא המחתה . . . למי גדלו והקטן . . .

4 ff. Lev. 16, 10, 22, Sifra zu 16, 10 (ibid. 81a). 6 IV 2.
 7 M והעמידו. 8 M כנגד שחיטתו. 9 IV 3. 14 M ונותנו
 18 V 1. 20 Lev. 16, 12.

S. 18.

. . . . בימינו ואת הכף בשמאלו ומהלך
 [בהיכל] כל עד שמגיע לבין שתי הסרכות
 [המבדילות] בין הקדש ובין קדש הקדשים
 [וביניהם] הם אבוקה [אמה?] כיון שהגיע לבין
 5 שתי הסרכות החיצונה פרוסה מן הדרום
 [והסנ] ימית מהלכת מהלך ביניהן עד שמגיע
 לצפון הגיע לצפון הסך פניו לדרום
 [הסך] פניו עם הסרכת עד שמגיע לארון

מהלך M. הוסף 7 M. מן הצפון 6 M. היה מהלך 1 M
 עד שהוא 8 M. לשמאלו.

הגיע לארון נתן את המחתה בין שני
 10 בדי [א]רון צבר את הקטורת ונ' על
 גבי גחלים נחמלא הבית עשן יצא ובא
 לו דרך בית כניסתו ומתפלל תפלה קצרה
 בבית החיצון ולא היה [מאר]יך בתפלתו
 כרי [שלא] להבעית את י[שראל] וכך
 15 היה [מ]תפלל יהי [ר]צון [מלפניך]
 שתהא השנה [הזאת] שנת ש . . . [ולא]
 תכנס לפ' [ת]פלת עוברי [דרכים] . . כך
 [יצא] ונטל את [הדם] ממי שהוא
 ממרים בו ניכנס [למקום שנכנס] ועמד
 20 במקום שעמד . . . [הוה א'] למעלה

ברוך 12 M. ונתמלא כל 11 M. הבדים 10 M. נותן 9 M.
 14 ff. cf. b. Joma 53 b j. ibd. V 8 (42 c). 18 V 3 M. שהיה
 20 M. והוה ממנו.

S. 19.

שבע למטה ולא היה מתכוין לא
 למעלה ולא למטה אלא כמצפ[ו]ן . . .
 מונה אחת אחת ואחת אחת ושח[ו]ן א'
 וג' א' וד' א' וה' א' וו' אחת ושבע [יצא]
 5 והניחו על כאן הוהב שבהיכל הביא[ו]
 [לו] את השעיר שחטו וקבל במו[ו]רק
 [את דמו] ככ' ושחט את שעיר החטאת
 [אשר לעם] והביא א' דמו אל וג' ונכנס
 [במקום שנכנס] ועמד במקום שעמד
 10 [והוה ממנו] אחת למעלה ושבע למטה
 ולא מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה
 אלא כמצליף ו[כך] היה מונה אחת א'
 [וא' כ'] יצא והניחו על כאן השני שהיה
 בהיכל הניחו דם הפר ונטל דם השעיר
 15 והוה ממנו על הכפרת [כנגד ארון מב]חוץ
 [אחת למעלה ושבע למטה] ולא היה מתכוין
 להוות לא . . . אלא כמצליף
 [נטל דם] שעיר והניח [דם הפר]

ולא היה 11 M. Lev. 16, 15. 7 V 4. 6 מתכוין להוות 1 M.
 vgl. b. Joma 56 b. הניח דם השעיר ונטל דם הפר l. 14
 שנגד הארון M. פרוכת l. 15

והזה ממנו על הפרו[כת כנגד
20 ושי' למטה ולא . . .

S. 20.

לא למע' ולא למט' אלא כמצי'
... כו' עירה דם הפר לתוך ...
[ונ]חן את המלא בריקן ויצא אל
[המזבח] ... וכפר עליו זה מזבח הזהב
5 ככ' ויצא אל המזבח וג' התחיל מחטא
... מאיכן הוא מתחיל מקרן
[מזר]חית צפונית צפונית
מערבית מערבית דרומית דרומית [מזרחית]
[מ]קום שהוא מתחיל בחט[את] . . . [על] מזבח
10 החיצון שם הוא גומר [על מזבח]
הפנימי הזה על טהרו של המזבח
[שבע פע]מים [שירי הדם היה] שופך
על יסוד מערבי של מזבח החיצון
ושל מזבח החיצון היה שופך על יסוד דרומי ...
15 אחר [כך בא לו] אצל שעיר
ומן ע' ומ' וכך היה א'
... חטאו פשעו

3 V 5. 5 Lev. 16, 18. 10 M היה. 11 V 6. 15 VI 2.

B.

S. 1.

וטהרו וקדשו מטמאות בני ישראל שירי הדם היה שופך על
 יסוד מערבי של מזבח החיצון ושל מזבח החיצון היה שופך
 ליסוד דרומי אלו ואלו מתערבין באמה ויוצאין לנחל קרון
 ואחר כך בא לו אצל שעיר המשתלח
 5 והתורה עליו אשמת קהילה
 סומך שתי ידיו עליו נתורה וכך היה אומר
 אנא השם חטאו ועוו ופשעו
 לפניך עמך בית ישראל אנא השם כפר נא
 על החטאים ועל העוונות ועל הפשעים
 10 שחטאו ושעוו ושפסעו לפניך עמך בית ישראל ככתב בתורת
 משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
 חטאתיכם לפני השם והכהנים והעם העומדים בעזרה
 בזמן ששומעים את שם המפורש שהוא יוצא מפי כהן גדול כורעים
 ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו
 15 לעולם ועד אף הוא מתכוין לגמור את השם
 כנגד המברכים ואומר תטהרו וכך כת' וסמך אהרן
 את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתורה עליו את כל
 עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם
 ויבין ייעשה' ל'א'ה'ל' מ'ו'ע'ד' ה'ש'ו'י'כ'י' א'ת'ם'

1 Lev. 16, 19. V 6 (= A S. 20 Z. 12). 4 VI 2. 6 so in J.;
 cf. Tosefta IV 12 (p. 188, 11). 7 M בשם J השם. 11 M לאמור
 Lev. 16, 30. 18 M כשהיו שומ' M היו כור' 16—19 Lev. 16, 21 (16, 16
 durch Homoioteleuton).

S. 2.

ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי
 המדברה מסרו למי שמוליכו לארץ
 גזרה למדבר שומם וכן כחוב ונשא השעיר עליו את כל
 עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר עשר סוכות מירושל'
 5 לצוק חשעים רים שבע ומחצה לכל מיל על כל סוכה וסוכה אומרים
 לו הרי מזון הרי מים ומליון אותו מסוכה לסוכה עד שמגיע
 לצוק כיון שהגיע לצוק מה היה עושה חולק לשון
 שְׁלֹחַ הָרִים חָצִיו קָשֶׁר בְּסֹלַע וְחָצִיו קָשֶׁר בֵּין

2 VI 3. 3 Lev. 16, 22. 4 VI 4b. 5 M ועד צוק VI 6.

שתי קרניו ודוחפו לאחוריו בשתי ידיו מתגלגל ויורד ולא היה מגיע
10 להצי ההר עד שנעשה איברים איברים
ואומר כך ימחו עונות עמך בא וישב
עד שתחשך מה היה עושה כהן גדול לאחר
שמסר את השעיר המשתלח לעזאזל בא לו
אצל הסר ואצל שעיר הנשרפים קרען והוציא את אמוריהן ונתנם במגים
15 והקטירן על גבי המזבח קלען במקלעות והוציאן לבית השרפה
אומרין לו אישיי כהן גדול הגיע שעיר למדבר ומנין היו
יודעין שהגיע שעיר

18 VI 7. בא וישב לו תחת סוכה אחרונה 11 M. והוא מתגלגל 9 M
אמרו לו לכהן 16 VI 8 M 80 J.

C.

fol. 98a.

לנחל קדרון יצא לו אצל שעיר המשתלח

וסומך שתי ידיו

מסרו למי שמוליכו הכל כשרין לחוליכו

עשר סוכות מירושלים לסוק תשעים

5 רים שבעה ומחצה לכל מיל על כל

סוכה וסוכה אומרין לו הרי מוון הרי מים

הגיע שעיר למדבר ועלה לראש ההר

וקשר לשון שלוחורית חציו קושר בסלע

וחציו בין קרניו דוחפו לאחוריו ומתגלגל

10 ויורד ולא היה מגיע לחצי ההר עד

שנעשה איברים איברים ואומר כך

ימחו עונות עדה בא וישב לו תחת סוכה

האחרונה עד שתחשך. בא לו אצל

הפר ואצל שעיר הנשרפין קרען והוציא

15 את אימורה ונתנן במגים להקטירן על

גבי המזבח

שהיה מר 3 VI 3 M בא. 1 V 6. VI 2 M

4 VI 4 b M ועד צוק. 5 VI 5. 7 VI 6.

והוא מתג' M קשר בין שתי M 9. חולק M 8

13 VI 7. 15 sic!

fol. 98b.

קלען במקלעות להוציאן לבית השריפה

ואומרין לו אישי כהן גדול הגיע שעיר

למדבר. דודכאות היו עושין ומניפין בסודר'

ויודעים שהגיע שעיר למדבר בא לו כהן

5 גדול לקראת אם רצה בבנדי בויץ ואם

לאו באצטלות לבן משלו חזן הכנסת נוטל

ספר התורה ונוחנו לראש הכנסת וראש

הכנסת נותנו לסגן והסגן נותנו לכהן גדול

וכהן גדול עומד וקורא אחרי מות ואך בעשור

2 VI 8 אמרו לו לכהן 3 so auch J u. Levy,

Nhbr. Wtb. I 892b. 4 VII 1. 5 M לקרות

עומד ומקבל M 9. קורא ואם לאו קורא M 6. רצה

10 ובעשר שבחומש הפיקורים קורא על פה
ומברך עליה שמנה ברכות על התורה ועל
העבודה ועל הוראה ועל מחילת עון ועל
המקדש ועל ישראל ועל הכהנים ושאר
תפילה הביאו לו בגדי זהב ולבש קידש
15 ידיו ורגליו יצא ועשה את עולתו ככ' ורחץ
את בשרו במים וגו' קירב עצמו לבית
הטבילה

14 VII 8 b. 15 Lev. 16, 24.

fol. 99a.

הטבילה קידש ידיו ורגליו הביאו לו בגדי
לבן ולבש נכנס להוציא את הכף ואת
המחתה שהכנים לפניו הביאו לו בגדי
זהב קידש ידיו ורגליו ופשט ירד
5 וטבל ועלה ונסתפג נכנס להקטיר
את הקטרת ולהטיב את הנרות
שלבין הערבים קידש ידיו ורגליו
ופשט הביאו לו בגדי עצמו ולבש
ומלווין אותו עד ביתו ויום טוב הוא
10 עשה לאוהביו שנכנס בשלום ויצא
בשלום חמש טבילות ועשרה
קידושין טובל בו ביום כולם בקדש
לבית הפרוה חוץ מין הראשונה שהיתה
על גבי שער המים מה נהדר
15 אין בשפתיו עולה במזבח אל עלה

1 VII 4 hier wesentlich gekürzt.
8 wohl versetzt, הביאו לו בגדי זהב gehört
vor Z. 5. 7 M vor ולהטיב 9 M היה.
10 M בשעה שיצא בשלום מן הקדש 11 III 8.
12 M חוץ מזה 13 M טובל כהן גדול ומקדש
בלבד vgl. Tosefta I 20 (p. 182, 22 ff.)

D.

fol. 2a.

התורה ועל העבודה ועל ההודאה על מחילת העון
ועל המקדש ועל הכה' ועל ישר' ועל ירוש' ושאר תפלה
אם בבגדי בויץ קורא קדש ידיו ורגליו ונפשט
ירד ומכל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש
קדש ידיו ורגליו. יצא ועשה את אילו ואת איל העם.
5 ככ' ורחץ את בשרו במק' קד' ול' א' בג' ויצא וגו' קדש ידיו
ורגליו פשט ירד ומכל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי
לבן ולבש קדש ידיו ורגליו נכנס להוציא את הכף
ואת המחטה שהכנים בשחרית. ועוד בא לו לבית המ' 10
קדש ידיו ורגליו ופשט ירד וט' עלה ונסתפג. הביאו
לו בגדי זהב ולבש קדש ידיו ורג' נכנס להקטיר את
הקטרת ולהיטיב את הנר' שלבין הערבים. ועוד בא לו
לבית הטבילה. קדש ידיו ורג' ופשט הביאו לו בגדי עצי
ולבש. ומלויין אתו עד ביתו. ויום טוב עושה לאוהביו
15 שנכנס בשלום ויצא בשלום. כיון שראוהו אחיו שנכ'
בש' ויצא בש' הכל מצפין לראות את יפיו. שלום שלום
אומר להם. היום נרצו עוונת עדה. חמש טבילות ועש'
קדושים. טובל ומסתפיג בו ביום כולו בקודש בית
הפרוה. חוץ מן הראשנה שהיתה בחול על גבי שער
20 המים. מה נהדר כהן גדול בצאתו מן הקודש.

1 VII 1. 2 M הכהנים ירוש'. ישר'. 3 VII 3 M פשט. 6 Lev. 16, 24. VII 4.
12 M קטרת של בין הערבים. 14 M היה עושה. 15 M הקדש מן השלום. בשעה שיצא בשלום
17 III 8 vgl. oben C fol. 99a, Z. 11ff.

fol. 2b.

בהראותו בתוך העזרה. חסיק. אלף בית מולפה ויגיבון
 מהנה. כאור בקוע באשנבו כבחור עומד על פרקו.
 כן כהן גר' בצ' מן הק'. כגבור מנוצח בקרבו. כדורש משיב
 לב קהלו. כן. כהרס קשור בלולבו. כותיק משיב בבית
 5 ויעודו. כן. כזיו מלאך בצורתו. כחתן מסואר בקשתו.
 כן. כטל חיים במושבו. כיורה ומלקיש בעונתו. כן.
 ככוכב הנוגה בורחתו. כלביא שואג מסיבכו. כן.
 כמלך נאה בכסאו. כנחל נובע מחזותו. כן.
 כשר נאה בממשלתו. כעוצם השמים לטהרתו.
 10 כן. כפקיד אשר כל ברשותו. כציר נאמן בשליחותו.
 כן. כקומת חמרה קומתו. כרופא טוען רטייתו. כן.
 כשמש בתוך תקופתו. כתבנית ירח במליאתו. כן כי גר'
 אשריך אהרן שוה כבודך. בניך וצאצריך (!) משרתים
 לאל חי. גדולתך גדולה עד מאד. דרכי חיים שנמסרו
 15 לך. הנחילוך סליחה ומחילה. ואתה מכפר על
 ערת קדושך. זה הוא חלקך וכבודך. חסר ורחמי
 שנמשו לך. טהרת קדשיך. וניקיו יד'יך יד'יך מרצית
 בינו לבין העם. כתוב לך סדרי קרבן ללמד בפירוש
 מנחה ונסך. מנחת סך ברכה לעמך ניב שפתיך
 20 תכפר עליהם שש אחת בנקוי ידירים. עונותיהם

E.

1. recto

להיות לכם וג' ותמלך וג'
 כמו בדברי קדשך. ויגבה יי'
 צבא' וג' ב' המלך הקדוש
 אתה בחרתנו.
 סדר יום הכפורים.
 אתה בראת. את העולם

verso

כולו ברוב שכל כוננתו בחסד
 ורחמים: בחכמה והשכל ע
 שמים עשיתה רקעת ארץ
 בתבונה ובדעת. גם ממנה
 5 אדם יצרתה וְצִאֲצָאָהּ הַרְבִּית
 כחול הים. דור הנפילים מאסו
 כך וגם אמרו לך סור ממנו.
 הראת אותם את רוב כעסך
 ובמה שיחרסוך בם דנתם ותי'
 10 ותכרר מהם שריד כמעט זה
 נֹא שקראתו צדיק וך וישר
 מצאציו (!) הוצאת זה אברהם
 שאהבך בכל לבבו חיבתו
 הודעת לכל באי חלד ולמאה
 15 שנה נתתה לו פרי בטן. טרם

נוח

2. recto

יגדלו אתו נסיתה. באמרך אליו
 העלהו עולה לפני. ידודן מלא'
 מלאכך בראותם אותו נעקד
 ובקומו לשחטו כלם צעקו כה
 5 יהיה זרעך לאביו ברכתה ואם
 זה נשחט ייבן יהיה ברכה
 לכן רצית למלטו מן האש ומן
 המאכלת. נינו הצלת ממנו הוצ'
 הוצאת ירד מבטן זה יעקב
 10 שקראתו בכור נחת רוח מ
 מבניו מצאת לכן כל שבראת

כנגדם בראתה סגולה הכדלת
מבני בניו זה לוי שהוא שלישי
לבמן עיניך שמת ביוצאי
15 ירכו זה אהרן ראש קדושך

verso

פירשתה לו באיזה יבא ז הקדש
והודעתו מה יעשה לפניך
ביום הסליחה¹⁾ בגדים כשולג
ומוסף ארבעה יתר מאחיו
5 קדשתו בקדושת שרפך כי
הוא מרצה עונות עמך ראש
עשיתו לצאצאי אב המון
וקצין לשרש זרעו שמות
שבמך על שתי כתפיו שמת
10 שבכניסתו לפניך יזכרו לטובה
חמורת כסרה לבניו הודעת
שיעשו לפניך כיוצא בו היו
עמך ישרא מומנין להם
אבות שלשה מראשי וארבעה
15 מפרחי כהונה ומוליכין

3. recto

אותם ללשכת הסרוה שבנה
ימים קודם ליום הכיפורים
מסרישין כהן גדול מביתו
ללשכת קלהדרין ומתקנין

u. s. w. = A.

¹⁾ Hier fehlt offenbar der Anfang der x-Strophe.

ANHANG II.

Jose b. Jose? (oben S. 81).

Taylor-Schechter Collection in Cambridge, Abteilung H,
Kasten 6, No. 31.

(nach Photographie)

1 b

ולרגעי עתים: גאו
ברחי תהום ורגת קשקשת
רמש ובני רשף השריץ במי
שועל גם בארמת חלד
עש יצורים לרוב והעלה
ללב עשות אדם לרדות בכל
דמהו בצלם העטהו כבוד
והניחו בחופת יקר והורהו
ציו לכוה דיבק לו עור
מינו ולא זרה הסיתה זוחל

1 a

נאווה
ותנה תהלת לבשחקים חנה
סדר עבודה לטיף
אספר גדולות עושה גדולות
שח ויפעל מעשיו לעולם 5
אימץ דוק לבס ותכל להדום
אור גילה ליום ואופל החביא
לנשף: בירר רקיע לעמוס פלגי מים
ויתרם הנים לנבך ולהרשיא
שיח ועשב ביהק עולם 10
במושלי יום ולילה היות לפקר ימים

ANHANG III.

Eleasar ha-Kalir (oben S. 82).

Bodl. MS. Heb. c. 12 (2739 D), fol. 13.
(nach Photographie).

בריות: אפנחה אדוגים באומר נאדגים ואין מלכך
גורר סיגים עד לא נכון כסאך מכוון

ידינו וא' אבתינו היה עם פיפיות שלוחי עמך וג' רשות.

אדמק בצהרים פתח. אשאלה שאילה ברתח.

ארשה ודבריי אפתח. אדני שפ' חפ'.

בחצי יום בחנינה. באחי שנית לחננה.

ברשותקהלי לדבר ולהבינה. בישושים חכ' . .

5 גמילת חסד אתחבטה. גנות כעת כל אחטא.

גדולה בתחן אשוטטה. גל עיני ואב'.

דבריי בפי ברשת מעם. דופי מאתי אל יארעם.

דוגלתי לחנן בעד עם. דרכיה דר' גו'.

העמרתי בעני על מיודעי. התל אל יארעי.

10 המוסף בשמעיי. הקשוי לק' שו'.

ובאתי רעב וצמא. ובחצי יום למאר מצמא.

ולקחתרשות כל שעה אדמה. [וצהרים אשיחה ואהמה]

[13 b] ויות הרשות ידעי. וקיני אלוסי ומיודעי.

וועה מחטאי ופשעי. וחלת' ואיר' מח' ד'

15 חטאיי להתורות לא מאסתי. חצי יום כי נכנסתי.

וחלות פניך ששתי. חטאתי אורי וע' ל' כ'.

טוב מעם במוסף אוסף. טול רשות בתוסף.

טוב מלפי להטף. טוב לי תורח ס' מא' ו' ו'

יה הבט רגל ייחופי. יום נפש עיופי.

20 יהי רצון שלא איענש במוספי. יהיו לר' א' פ'

1 Hhl. 5, 2. 2 Ps. 51, 17. 4 Hi. 12, 12. 6 Ps. 119, 18. 8 Spr. 3, 17.
10 Ps. 5, 3. 12 Ps. 55, 18. 13 Ps. 55, 14. 14 Hi. 32, 6. 16 Ps. 32, 5.
18 Ps. 119, 72. 20 Ps. 19, 15.

- כעני מדבך לשונו. כן עמדתי לצורי לחנו.
 כפרה להמציא פני צאנו. כי רגע באפו ח' ב'
 להפיק תחן לחשן. להלל פני אחרון וראשון.
 לחבוע חכמה בפירשון. לאדם מער' לב...
 5 מינערוותי ועד גדולתי. מתגדל בין חכמים הייתי.
 מרשות כל קהלתי. מכל מלמדיו הש'
 ניצבתי לחלותך בעני. נבכי להאריש במעני.
 נואמי ענני יי ענני. נוראות בצ' תע'
 ששתי בצהרים לחלותך. סמכיני נא בתהלתך.
 10 ספרי נוראות מפעלותך. שפתי תפ' ופי יגי'...
 עיתר מוסף היסקתי בשיחה. עונוי למענך סלחה.
 ענני כי עמך הסליחה. ערב ובקר וצ' א'
 פיגע צהרים בחנני. פדני מקטב ישוד וענני.
 פן מכשול יעניני. פני אליו וחנני
 15 צגתי לחנן בעד צאן. צגים פנימי וחיצון.
 צער מהם קצף ולצון. צום ויום רצון
 קמתי שנית למקרא. קחת רשות בחקירה.
 קול אומר קרא. קולי אל יי אקרא
 רישע לא יחובר. רשות קחת סבר.
 20 ראוייה בכל סבר. רחש לבי דבר
 שלוך לים עקשותי. שיננתי חיצ' קשתי.
 שמע תפילתי ורחישתי. שאלתי ובקשתי
 תפילת מוסף בהפציתו. תשעה ותרצה ריחו.
 תועה למוותו ולסלחו. תפלה לע' כי יע' ולי יי..
 25 אל הנותן מענה. אוהלך בצהרים אפנה.
 אנקתי כי תענה. אפתח שפ' ואע'
 לי צורי וגואלי. להפיק תחן מלולי.
 לקחת רשות בעד קהלי. לב מחור צ' ב' לי
 עתירתי ברצונך הטיבה. ענותי לא תבוה וארובכה.
 30 עיני אליך אסובכה. עשה עמי א' למ'
 ועק קולי אל תפסיד. זכיתי במזבח מיוסר בסיד.
 זכור לי כי תסעיד. ואת תפילת אל'...

1 Vgl. Ps. 22, 16. 2 30, 6. 3 Spr. 16, 1. 5 Abot I 17.
 6 Ps. 119, 99. 8 II Kön. 18, 37. Ps. 65, 6. 10 Vgl. Ps. 66, 5. 51, 17.
 12 Ps. 130, 4. 55, 18. 13 Ps. 91, 6. 14 86, 16. 16 Jes. 58, 5.
 18 Jes. 40, 6. Ps. 3, 5. 20 Ps. 45, 2. 22 Est. 5, 7. 24 Ps. 102, 1.
 26 Hi. 32, 20. 28 Ps. 51, 12. 29 Ps. 22, 25. 30 Ps. 86, 17.
 32 Ps. 82, 6.

רוגזו שמת בעב מכסה. ריננתי משת חוסה.
 רשע אהב תכסה. רצון יריאיו יעשה
 ככ' רצון יראיו יעשה. וג' יי שפתי תפתח.
 לב טהור ברא לי ערב ובק' וצה' יהיו לר'

אוחילה לאל וג' סדרה.

5

אצחצח דבר גבורות. פועל קורא הדורות.
 אעניד לו עטרוט. כי הוא עוטה אורות
 אורי' כשלמה עוטה. ושמים כיריעה נוטה.
 אוון לשירותיו אטה. ושפה לחירותיו אבטה.
 10 אב' בשפה ברורה. באום יפה וברח.
 אדר גדולה וגבורה. המוצנף בלבוש אורה.

2 Spr. 10, 12. Ps. 145, 19.

6 Zunz S. P. 432, 28. Jes. 41, 4. 7 Hi. 31, 36. Ps. 104, 2.

8 Ps. 104, 2. 9 Vgl. Ps. 78, 1. 2. 10 Hhl. 6, 10.

ANHANG IV.

Saadja Gaon (oben S. 83).

Bodl. Ms. Heb. e 37 (2710, 7 e), fol. 64 b ff.

(nach Photographie).

אוהילה לאל . . . ברוך אתה יי למדני חקיך
טוב אתה ומטיב למי חקיך

סדר עבודה

לר' מעדיה ז"ל.

ואין לנגדו תמונה.	אלהים יה מקדם.
מי כמוהו בכל אלים.	אפס זולתו ברא.
ותורה בראשיתם קנה.	אלים משרתיו אז. (65 a)
ובה יסופון בלים.	אשר בה יחיו יצוריו.

ב

יסר וכונן בתבונה.	בלים ארץ ושמים. 5
והרקיע במים בדולים.	בקע אור מבלימה.
ובמקוה ימים החנה.	בדולים חשף מפני גיא.
הדשא כל גבולם.	בפרי ועשב מזריע

ג

לחמה וללבנה.	גבולים חק לכוכבי אור.
וחנינים גדולים.	גידל דגה ועוף. 10
לכל רומש למינה.	גדולים בהמות שדי.
להכרות מנהו דגלים.	גויה יצר בצלם.

ד

ועידנם בחופת גנה.	דגלים העלים באהבה.
וגורשו ממנה דלים.	דבר צום והמירו. (65 b)
ותאומים למו הקנה.	דלים בחשוקת עור. 15
וצערים לא הכלים.	די עולה ערכו לאל.

2 Vgl. Jes. 45, 6. Exod. 15, 11. 3 Pr. 8, 22. Abot VI 10. 4 Lev. 18, 5. 5 Pr. 3, 19. 6 Hi. 26, 7. Vgl. Gen. I 3. 6. 7 Vgl. das. 10. 8 das. 12. 9 das. 16. 10 das. 21. 11 das. 24 f. 12 das. 26. 14 Gen. III. 15 das. IV 1. 2. 16 das. 3. 4.

ה

הכלים מסדר ברצחו: ואות בודויין נתכנה.
הציף דור אנוש בים. כי יראו חוללים.
החוללים דור עשירי בחמס. ושחת בלא אָמוּ צֵ.
20 הגשימם ביום זעם. ומחה יקומם והעלים.

ו

והעלים תמים דורו. בסוכו בתיבה צפונה:
ולקין ירחיו יצא. והכליל שי והשלים:
והשלים חלד ממבול. באות קשת ענונה:
ויפלט דור פלג: וכרת בם זלולים

ז

זלולים הפריח אב. (66 a) 25
ואז הודיע שמך. ולחיים העל חבלים:
זללים בסמינינו. ולחיים העל חבלים:
זכור לנו שבועתו.

ח

חבלים נפלו לתם. באהלי מקרא ומשנה:
30 חתו בכסא רום. ורושפו צדיו חרולים:
חרולים ודו בפתרום. ויפריכו שושנה:
חצי עשרת פלחום: ותסך עם זו טלולים:

ט

טלולים בעב ומראה אש. וצרימו יקחו בשנה:
טסו שלווים לתאָקם. ומנך עלי טלילים:
35 טללים נופפחם בחמר. בחחק עדות נאמנה:
(66 b) טפי לוי בחרחה: למשכן כבודך יובלים:

י

יובלים להקיל ערה. במילואי כהונה:
ירחצו יעטו יסוכו. ורם חקם ישלים:
ישלים מעש מפלאוחם. בכפר אחת בשנה:
40 ימים שבעה ישבו פתח. כמעשה ציר כלולים:

17 Vgl. Jes. 28, 24. Gen. IV 15. 18 Vgl. Gen. IV 26.
19 ff. Gen. VI—VIII. 20 Ez. 22, 24. Gen. VII, 4.
21 Gen. VI, 9. 24 Gen. X 25. Jes. 18, 5. 25 Gen.
XVII 4. 26 Jes. 46, 6. 29 Gen. r. zu XXV, 27.
30 Pr. XXIV 31. 31 Ex. I 13. 32 Ex. XV 16. 33 Ex.
XIII 21. 34 das. XVI 13. 39 Ex. XXX 10. 40 Lev.
VIII 38.

כ

כלולים יפילו גורל. למי העבודה נכונה:
כעלותו יוצפן שכוע. שכלו והודו כופלים:
כופלים עדיו חכמיהם. ללמדו עבודה נכונה
כל שבעה או יעשנה. למען ידגל לאוהלים

כחוב

כאשר עשה ביום הזה צוה

י' לעשות לכפר עליכם:

45 לאוהלים ערב העשור. י'אוהו ובחיו במסדרונה
(67 a) לעטו ימעיטו ערב. להבון להילולים.
להילולים ישביעורו זקניו. מתת קטרת חיצונה.
לקול בכות יפ'גוהו. בכתובים ושיח משלים.

מ

משלים ישיחו קול. להקיצו משינה.
50 מחצות קידמו אשמור. דשן על תפוח מעלים.
מעלים לראות השחר. ציריהם לראש פנה.
מפסים ארבע עד לא זאת. וגבר חלקו נוטלים.

נ

נוטלים להוליך משרת. לשער המים תימנה.
ניסתופף וטובל שמה. ואז המלבישים נוהלים.
55 נוהלים לכסותו משוכצים. ויקדש בתפוגת צנה.
נוהג טלה התמיר. שחטו וקבל דם אָלִי
ספלים תמך וורק. והקטיר והטיב ברנה.
(67 b) סודר נתחיו וחיבתיו. וניסך וישרו סלולים
סלולים ירוץ לפרוה. וקדש וטבל כבראשונה
60 סותי בר עט וקירש. והחורה בָּרָו
במקום עולים.

סומך שחי ידיו עליו ומתוורה וכך היה
אומר: אנא השם חטאתי עויתי משעתי
לסניך אני וביתי: אנא השם כפר נא על
החטאים על העונות על הפשעים
שחטאתי שעויתי שמשעתי לסניך
אני וביתי: ככ' בתורת משה עבדך

41 Jes. 34, 17. 42 ff. Joma I 1 ff. 45 Ri III 23.
50 Ps. 119, 148. 51 Ps. 118, 22. 55 Ex. XXVIII, 4.
56 Vgl. Ri. 5, 25. 60 Gen. II 11.

כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אהכם מכל חטאתיכם
לפני השם:

(68a) והכהנים והעם העומדים בעזרה
בזמן ששומעים את השם המפורש
היוצא מפי כהן גדול בקדושה היו
כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם
ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד:
אף הוא מתכוון לגמור את השם
כנגד המברכים ואומר תטהרו: ס

עולים עמו שנים ולמצב שעירים פנה.
עירב גורלות והעלה לשם וגזירה על עוילים.
עוילים לכפר הבדילם ולילי חטאת ענה.
(68b) ערך שני בשעיר צוק ושנית בפרו
יורה פעלים.

סומך שתי ידיו עליו וג' ובני אהרן עם קדושיך וג'
והכהנים והעם וג'
אף הוא מתכוון וג'

65 פעלים לשחטו ויזל דם ונתנו למזרם ברנה.
פקד מחתה וחתה גחל וקידמוהו
בכלי קטרת פלילים.
פלילים עש ובא היכל מנגד
עדי צמונה.
פרו בין בדים מחתתו ועישן
ויכסו צללים.
69 צללים יסכוהו צאת אהל ושם
הקציר תחנה.

ANHANG V.

Meschullam b. Kalonymos. (Oben S. 86)

Cod. Hebr. 86 der Kgl. Hof- und Staats-Bibliothek in
München fol. 167 ff.

(Steinschneider, Die Handschriften etc. S. 24 f.).

אחג מפעלתיך אדיר במרומים	אשוחח נפלאותיך צור עולמים
אומרה תהילתיך קצת מעיצומים	אדברה גבורתיך בארש ניאומים
בעווןך נאזרת אל אמונה	בטרם חצנתה גדורי מעונה
בוססה חבל על מכונה	ברוחך שופרו חוקים בתבונה
גאה דרכך בסעורה וסופה	גיה קראת להאיר עיפה ⁵
גנוזו למו לתעל ולתרופה	גללתו והוצפן לנוחלי צרופה
דיליתה בורל לתוך ממיות	דוד מקרה במים עליות
דברך קשבו והקויו בדוכיות	דמע בכך הוילו תחתיות
הניבה מגד גרש ירחים	הינצת ציה ציצי פרחים
הכינתה גן לגדולתיך שחים	הוחנטה למטיה דשאים ושיחים ¹⁰
והשוויתם יחד לעיתותם חלים	והארת נמור אורים גדולים
ורביית צבאו עש וכסילים	והקטן סהר במול אילים
זיו ובריה לכירת יפים	זרם השרצת שחים וטופים
זמנת איבוס למיסב אלופים	זבת השריצה צונה ואלפים
חוצב עמורים לרקוע בלימה	חי בשורך מלאכתך תמה ¹⁵
חשתה לברא יצור מאדמה	חשק עידונים מסך וטעימה
טפח הכנתה חלדו גבלתו מהדומך	טכס תבניתו הכנת בחותומך
טוב חכמת כמלאכי מרומיך	טוחר נשמחך ערכת ממרומך
יערתו לו עזר מגלמו	יה ראיתו גו בעולמו
ידע והבין שהיא מעצמו	ישן וננער והנה לעומו ²⁰
כל יקרה סוככתם לחפות	כוננת למו בערן חופות
כובדו כשרים אילי כתועפות	כוננת בריע כבודם ליפות
לחיי נצחים (167 b) חיותם קיימו	לנשר ציוויך לו חכמו

1 Jes. 26, 4. Ps. 93, 5. 3 Ps. 93, 1. Deut. 32, 4. 4 Hi. 26, 13.
37, 18. Spr. 3, 19. 5 Nah. 1, 3. 6 Ps. 18, 31. 7 Hhl. 1, 13.
Ps. 104, 3. 9 Deut. 33, 14. 11 Hi. 38, 32. 12 Hi. 9, 8. 13 Ps.
50, 11. Hi. 26, 13. 40, 25. 29. 15 Spr. 9, 1. Hi. 26, 7. 16 Gen. 2, 7.
17 ff. Gen. r. s. 8. 20 Gen. 2, 21-23. 22 Num. 23, 22. 23 Deut. 32, 29.

לכן נמשל כבהמות נדמו מעיקשי גא לחרוש כמיתים מאכלם בועם ולעפר שפותים נמצון ודרדר להצמיח בערוגה נחש בגחון בלי פוגה ששו ויקריבו למלך אשכר סיג נוכל אל שעות נתנכר ערף נקי ושפך דמיו עת החודה התיותו רישומיו פסילים המליכו ויפרקו עול פשט רחב לבלעם כשאל צרחו סור ידינו רמה צול הבקעת מהשאר נשמה קלטת מהם צדיק חמים קולעה אנייתן מימים ימים ר[צית] ניהוחו ושועו עלה רעננתו למלאות תבל כולו (168a) שכנס שית בשחק להאגדה שערסם כנפץ וחבילתם נפרדה תעו ממסלול ושגו כאוילים תרופה לנמחצים צרי לנדגלים	לעיטת המות איוו ויטעמו 25 מגן אלקים גורשו פותים מעמק יה לשרך כבני רפתים נעדרה מלדת כפיל לחוגה נפתה ופוחה בעצב להתמוגגה שריגים שולחו נוקד ואיכר 30 שגיא שעתה להביא ממבוכר עז בגובתו ושיחת רחמיו ענשתו לנוע ולגור באשמו פריצי שלישים החילו למעול פרצת בעדם גדר מלנעול 35 צצו פועלי און און (sic!) ומרמה צירי ארובות פתחת לגושמה קפאו גייתם הומים קינים עשה להחבא מועומים רציו תשורה לפניך העלה 40 רם נשבעתה מעשות כלה שלו בוגדים ויוועדו למורדה שחקת למו כפצחה נדרה תעתעו יצורים אחרי הכלים תאמר (sic!) הפרחת בתוך חרולים
חכנת עמוריה מהתמגג תושיה תועים הסלילו בדרך תחיה שאף מעבר ואחרין נגדר שעשועו הגועתו ולא הוערר ראות סרעפו וצירוף לבו רציהו לפני שיי להקריבו קפץ כוריו ולא איחר קח מאכלת חש ויומרה צעקו אראלים מר חוצה צדקם תפן וכופר נמצא פרצופו חקקתו בכסאך למערה	45 תרגלת ידיר להעמיד נשייה תומכו אשוריו במעגלותיך יה שוחת עולם צדקו כנתעורר שיוע אליך שיכנו מהתחורר רצית ארון לבחנו בו 50 רכך יחידך הנעוו אהבו קירם והשכים ולקח כנוהר קרבן העליהו במור ההר צאור פשוט וחרב נחוצה צבאות נינימו כהצחנם כשמצה 55 סרי הדר עיטרתו לצפירה

24 Ps. 49, 21. 26 Ps. 22, 16. 29 Ps. 72, 10. 30 Mal. 1, 14.
32 Gen. 4, 12. 33 Gen. 27, 40. 34 Koh. 10, 8. Jes. 5, 14. 35 Deut.
32, 27. 36 Gen. 7, 11. 37 das. 6, 14. 39 I Sam. 9, 7. 42 Ps. 2, 4.
Gen. 11, 7. 43 Vgl. Jer. 10, 15. 44 Hi. 3, 18. 45 Ps. 75, 4.
46 Ps. 17, 5. 48 Vgl. Gen. 15, 2. 50 das. 22, 2. 52 das. 22, 10.
53 Jes. 38, 7.

פניו שם לך להוד תפארה
 עושר מאחים עמוד בהיכלך
 עמוס בכתף אפיריון כלולך
 סולת וכמעשר ממעשר הורם
 שים באפך קמורת תמורם
 נחת שולחנך (268b) ארות במעדר
 נכוננו מנותיו כמשמריו לעד
 משרת כמלאך ברער וחילה
 מלובב אורִיך שמו לנדגלה
 להתחטא בדמים טבול ננצר
 לפני כפור בלשכה יתנצר
 ככתו' בדברי קדש' כאשר עשית (sic) ביום הזה צווה ה' לכפר עליכם כו'
 כל שבעה יחטאו במים
 כהון יסדר ביום פעמים
 יורוהו ישישים מיום ליום
 יאלסוהו עבור ביראה לאיום 70
 מפל לעשר אור כהורח
 טיב זכחים לפניו לארח
 חשיכה ימעיטו ציר מאכלו
 חכמי מטיהו יווגו לו
 ורווהו והשביעהו בשם מרא 75
 זילת דמעה עינם נגרה
 ויעורוהו משררים מבי צררה
 ועל רצפה יהפך לקורה
 העסיקוהו לעוררה עד האורה
 הרים בפס דשן הבערה 80
 דת הפייסות ארבע קצבם
 דשון פנימי מנרת זהבם
 גם לקמורת פיים ישלשו
 גומלם ברכות לבל יוחלשו
 בתעורבות יבאו לפים הרביעי 85
 ברגש הלונם לרצותך רועי
 אווי דבריך יפסה מדקה
 אחילה לישעך לובש צדקה
 אמר שמר אתא בקר
 פניו שם לך להוד תפארה
 עושר מאחים עמוד בהיכלך
 עמוס בכתף אפיריון כלולך
 סולת וכמעשר ממעשר הורם
 שים באפך קמורת תמורם
 נחת שולחנך (268b) ארות במעדר
 נכוננו מנותיו כמשמריו לעד
 משרת כמלאך ברער וחילה
 מלובב אורִיך שמו לנדגלה
 להתחטא בדמים טבול ננצר
 לפני כפור בלשכה יתנצר
 ככתו' בדברי קדש' כאשר עשית (sic) ביום הזה צווה ה' לכפר עליכם כו'
 כל שבעה יחטאו במים
 כהון יסדר ביום פעמים
 יורוהו ישישים מיום ליום
 יאלסוהו עבור ביראה לאיום 70
 מפל לעשר אור כהורח
 טיב זכחים לפניו לארח
 חשיכה ימעיטו ציר מאכלו
 חכמי מטיהו יווגו לו
 ורווהו והשביעהו בשם מרא 75
 זילת דמעה עינם נגרה
 ויעורוהו משררים מבי צררה
 ועל רצפה יהפך לקורה
 העסיקוהו לעוררה עד האורה
 הרים בפס דשן הבערה 80
 דת הפייסות ארבע קצבם
 דשון פנימי מנרת זהבם
 גם לקמורת פיים ישלשו
 גומלם ברכות לבל יוחלשו
 בתעורבות יבאו לפים הרביעי 85
 ברגש הלונם לרצותך רועי
 אווי דבריך יפסה מדקה
 אחילה לישעך לובש צדקה
 אמר שמר אתא בקר
 אין מחצצים שארו לבקר

58 Num. 7, 9. 59 Num. 18, 26. 60 Deut. 83, 10. 65 Lev. 8, 33.
 66 ff. Joma I. 71 II Sam. 23, 4. 76 Thr. 3, 49. 78 Rut 1, 19.
 Est. 6. 1. 86 Ps. 55, 15. 89, 22. 89 Jes. 22, 12.

90	אצילי שבמו ליווהו ביוקר	אותו להטביל כחדשים לבקר
	בוץ סדין פרסו למסך	בינו לבין העם מוסך
	בגדי מכסיהו פשט והחשך	בטח רחץ ווהבים חוסך
	גנו חמוקיו במכנסי טוהר	גוון פרשים רצים ברוהר
	גילוי עבות ילדות שחר	גנון ולכסות כלי להשחר
95	די מדתו כתונת לובש	דמיון האיש בדים מלובש
	דמי הטבלות רצח הנכבש	דגול יויח במחצלת התלבש
	הוחגר אבנט שש כולו	הקיסו בשילוש כנחש (169b) בעיקולו
	הוכן ליישר עקב מפיתולו	הכינו כאומן מראות חיתולו
	ובמצנפת בר יצנוף להתסאר	ומראיהו כחתן יכהן פאר
100	ובגובה הראש שמה כבאר	ובה לכפר ליחיד בוער
	זכר המעיל בשומו חתולתו	זעו אלים מזוי יפעתו
	זוהר רימונים בשולי תכלתו	זגי פז נתונים באמצעיתו
	חקר מניינם שנים ושבעים	חכמוני סהר נגדם קבועים
107	חדרי מלך קולם ירעים	חשות קול מלשנים רעים
105	טוכם והואפד בחשב האפודה	טכס שהומים מכותף ברסדה
	טלאי חלק מפותחים כתעורה	טבוע לכפר מסכת אפודה
	יקרע בלבו בורת רבועה	ירכסו בו חושן בקביעה
	ימלאו בו טורים ארבעה	יוחקו בו דגלי מרובעה
	כסר ימציא למטי משפט	כי נקרא חושן המשפט
110	כתב צרופה הוצדק למשפט	כצהר יאיר שואליו במשפט
	לם מצחו בנזר בקדש	להג פיתוחו ליי קדש
	לרצות טומאות החוקרו בקדש	למש כולם עוד יתקדש
	משכו אליו מלה מלשכו	מבוכר מטום כדת וכהלכה
	מהר קרצו בחוכמה וכהלכה	מירק חניכו ולא חיכה
115	נטיפת דמו למזרק זיחל	נשא וורקו לקמורת וכחל
	נתחים הקריב וחביתים שיחל	ניסוך היין ושיר החל
	שרידיו לשכותה הביאוהו למבילה	סנו סדין (170a) בינו לקהילה
	שש וקידש ופשט בצהלה	סע וטבל וספג ככתחילה
	עדי בוץ כורבל והועטה	עוד קידש שינית ליעטה
120	על פרו היטה	עיווי התוודה אשר הטא
		וכך היה מונה (sic!) והכהני.
	מורי מז טרף והעלם	פגש בשני השעירים והגרילם
	פירש זה לשם יושלם	פילוש רעיהו לדחי יושלם

90 Thr. 3, 23. 93 Hhl. 7, 2. Nah. 3, 2. 95 Lev. 16, 4. Dan. 12, 6.
 97 Lev. 16, 4. Jes. 27, 1. 98 Jes. 40, 4. 99 Lev. 16, 4. Jes. 61, 10.
 101 Hi. 38, 9. 103 Ex. 28, 33. 105 Ex. 29, 5. 107 Ex. 28, 28.
 108 das. 17. 109 das. 15. 111 Ex. 28, 36. 119 I Chr. 15, 27.

ציינם איש איש כדוברו
צנופה חמאתו גילה לצורו

125 קסין ושחמו וקיבל דמו
קיבין לוחשות בפחתת אודמו
רובים ימציאוהו מחתות דקה
רר בחוסניו לתוכה שחוקה
שיוע בצאתו תפילה קצרה
130 שובב הממרס דם לכפרה
תר ויו למעלה אחת
תכונתו על כן ניהת
תקבולת הדם בכיסור קלט
שינה בין בדי מבלם
135 רין וימירוהו בדם סר
קה של שעיר והצליף בשפר
(170b) צירף ועירר זה בזה
פאר קרנתיו ארבע מזה
עוד השיריים שפך בנחצון
140 סיים ארבעים וארבע לרצון
נגש אצל שעיר במרוצה
מאמר וידיו עליו חפצה

צעד שינית אצל סרו
צחנתו ושל מטהו יודה בדברו
וכך היה אומ' אנא הש' והכהני'
קפאיו ימרס ציר מטעמו
קיהתם בפנים למוכח הדמו
ריקן כף להריקה
רשפה פנימה ותימר כחוקה
שאריה לכלכל ולא קצרה
שב והוהו פנים בספירה
תחתית שבע ולא פחת
תוקד בשעיר ושחמו באבחת
תרגל אשוריו דבירה בלם
שבע ואחת מנה מלם וכך היה מנה
רקמי פרכת הוה כספר
קרא אחת ושבע במספר וכך היה מונה
צוק חישויים רבוע מסוזה
פני טהרו שבע יוה
על יסוד מערכי של חיצון
סדורות כדת בלי פרצון
נחון לרחי מעתר לרציצה
משוגת עם הודה בפיצה
וכך היה אומ' והכהני'.

לעיתי מסרו להוליכו לגזירה
כיון ויהורית בקרניו לאורה
145 ירימו נם ירעו נזורה
מס כנשר וגבור כארי
חניכיו ישרפו חוצה לחומים
זכר שמנה ברכות חתמים
והטביל גויו ועדה והבים
150 הקריב אילו ושל עדת אהובים
דין וקידש ופשט ורחץ
גש וקידש ולדביר ננחץ
בן וקידש ופשט לבנים
עין (sic) ומבל ועטה והבנים
155 מעשה תמיד של בין הערביים
ליהב קטורה למוכח פרוים
בסוף קידש רגליו וידיו
ריצה ליי פועל ידיו

כהדחפה גולגל וגזור כגזירה
יריית שעיר חיתול מזורי
מול אמריי צפיר ומרי
חיווה סדרי עבודה לריחומים
זורז וקידש ופשט כתמים
ויקדש עוד בלי רהבים
המוספים וחלבי חמאת להובים
דרש ולבש בגדי גהץ
גחלת ובוך הוציא ממחץ
בהניח גנום כהוריית נבונים
אוי קידש לרצות כנים
שילם כסדר לבוחן קריבים
(171a) מנרה ונירותיה העלה בערבים
ישלים עשרה כחוק נגידיו
בפשטו שרר ועט בגדיו

יגיל וישמח כהשלים חוקו
160 לא פסל בדם זרקו
נדיבי עם קראי ישורון
מעטה תהילה לניני אהרן
יהי רצון שתהא השנה

קהילות יעקב מכתם בנקו
ולא סיגל באמורי הסיקו
ילוהו לנווהו בשיר ורון
ושש תשיש חבצלת השרון

162 Jes. 35, 1-2.

ANHANG VI.

Hai Gaon? (oben S. 88).

Bodl. Ms. Heb. d 31 (2704, 70), fol. 15 ff.

(Nach Photographie. Das Fragment ist sehr schlecht erhalten.)

15a.

גבר			
יליע			
יוקם			ז
ים		חם	ז
		עוהים	ז 10
שה		זעם מיעהר חללה ווונה	
		ועובי גרם שם נפילתו	מ
רצה	כאב לבנים ירצה	וכל אשר ירצה ומי ירצה	
	בהם ושמו	ועד לא הוצג משכן שבעה	
	נוהגים כסדר זה.....שכת' כאשר עשה	15 ובו במקדש לפני יום זה	
	ואת אשר יעלו אותו יעל (?)	הדורי שכמו גורלות יפילו	
	כתוק מלואיו אהל שומר	הביאוהו ללשכה ובה ה' יוער	
	כי הטראים בית ? ?	הוזהו חטאוהו במים אבירים	
	להקדים ראש ורגל וחלק [בראש ליטול?]	הוזהו לשחוט ולזרוק ולהיטיב נרות	
	ותורת כתב ופה ? ?	20 דולים במקוה ? ? והכירו	
	ואם יהא מחוכם עפיי יתחכם	דיברת עבודה מהם יחכם	
	על כל פנים שמו את פניהם	דע מה לפניך ובל שים פניך כמו	
	ריר טינוף קרי קראו	דיללו ממנו סעודת מקראו עדיך	
שבחם	לגדל מהם	גדולים אשר בשבט נענתו גם הם	
וחשביעוהו בשם אמר לשוא אין קחת		25 גדרוהו חברוהו בבית רקחי מרקחת	

15b.

ג

גחלים

במקום

בעת

5 בעד

ב

אצבע צררה

אם תרדמה ע

אליהם

10 אז ש

נפרד שנתו זה

והשכל טוב למצות ודשן להמצות
ראשה מן ינקשו בכבש אם רצו
חדשים לקטרת פים השלישי
מחצי הכבש נתחים להעלות
לעבודתו כהן יסנה
וישר והצניע צעד לכתו
וסדין ימתחו עם פן יחוהו
וכלי כיבוס (סיסוג) לספי נטל
אח עדי עדיים אליו מגיש
תחלה כפרש יכס חמוקי ירכיים
מגלי עריות חימת שמים
זכוות צדק גן המנעיל
אשר בה ימוסר רצח וחמא כתנת פסים
מוסר לגונבי הון ולשוקמני צעד

אוחבי מצות ישכימו מחצות

ארבע פייסות

אז למזבחות ונרות פים שני

15 את פים רביעי למלות ולעלות

ברקי כאמור בא איש הפונה

בגילה מיהר כמהיר במלאכתו

בית מבילה בווהר בכבוד ילווהו

בגדי עצמו עמס וטבל

20 גל מאד כבודו בשר לשר מלביש

גודרי ערוה במכנסי ברכים

גם במ יקסו פשעי סמים

גם במ יגולו עון . . על

דילג בכתנת מע . . פסים

25 דלת אבנט יגב ויעקם לכל צד

16a.

	ד
	ד
	ה
	ה
	ה 5
	ה
ג תא	ו
	ו
מר	ו
במני מתם	ו
.. שח איסוד ותרף חלף כליל	10 ו אל באליל
מקום על לב יקבע החשן	ז תקר. באיסוד בחישב
כויו סקר עיני אנוש מפולשים	ז טורים מפורשים
אשר לעד מינו לא יוח	ז בטבעות אפור מוח
להטוח חשן משפט מטי משפט	ז ישפט חשן משפט
מגיע למצנפת מאוון עד אוון	15 חיבר דלת תכלת לציץ נור
עשרת תפארת לקדוש יי	חקוק על[יו ק]דש ליי
ולטמאת דם וקומץ ונסך ירצו לצח	חוקו על מצח ריצוי לעזי מצח
אשר לבשם צדק ולבשו צדק	חגרם ונמצאו מידו במדו
באוריו ותומיו לשאליו ישיב	טעם ע... בשאלאם יקשיב
והיה דומה למלאכי שרת	20 מיכם בהם... דת....
וקרץ תמיד של שחר ובכלי שם דמו	טיהר.....
חביתים עשה וסלת המיל	טוב..... חרות חטים
לארבע עבודות קדושת הקודש	יל למקום טהרת קדש
ויטבול ויספוג וילבש כלי בר	יחצו מפץ ויקדש מפשוט כלי פו
בבואו לשרת על חטאתו	25 ימחול פשעות ושע...תו

16b.

י
כ
כ
כ
כ 5
ל
ל
ל
ל
ל

10

וכך היה אומר

ואחר. זכרו....
ומחתת אורם שא...
וברובד עורה ל
ומגיס מלא דקה לכף [או]
משונה מכל יום מ.....ת
והשמיל בהיכל עד.....
עד אשר יוחש לבין בדי ארון
או על אבו.....
.... ביטו.....
בעד רבת עס.....
ולבין בדים כי.....
למעלה אחת ולמטה שבע
ועל הפרכת יזה כמספר
לערבם חיטא.....
ויצא וזבח שעיר ובכלי שם דמו

מיר שחט וקבל דם ולא איחר
מזבח עולה מוקדה עלה
ממערבות בוערות חתה
מחתה לו עדיו יביאו
15 נתן לתוך כף מלא חסניו קטרת
נטלה בשמאל ומחתה בימין
נמא בקיר צפון וסניו לדרום
נמילת מחתה שנית השנית
סגון עיווה צדיו לרחוק
20 סיח תחן בקוצר סלל וריצה
סועדיו יגשו דם סר לסניו
ספר הזיות אחת שבע
על כאן שני ישימו וישא דם סר
עוד בשעיר שוב עש וישוב
25 על כאן הסו שבהיכל שמו

ANHANG VII.

Salomo ibn Gabirol (oben S. 90).

1) 2 Fragmente (nach Photographie).

A: Bodl. Ms. Heb. d 25 (2723, F), fol. 18.¹⁾

B: Bodl. Ms. Heb. e 25 (2701, b), fol. 56 ff.

2) 4 Fragmente (alle nach Photographie).

A: Tayl.-Schecht. Coll., H 6 No. 15, 11 Bll., die Seite zu 15 Zeilen, eine Lage von 3 Doppelbl., eine zweite mit dem Rest; es fehlt eine Seite am Anfang, ein Blatt in der Mitte. Afrikan. rabb. Schrift, mit Vokalen und Raphezeichen. Der Rand an den oberen 6 Zeilen abgerissen.

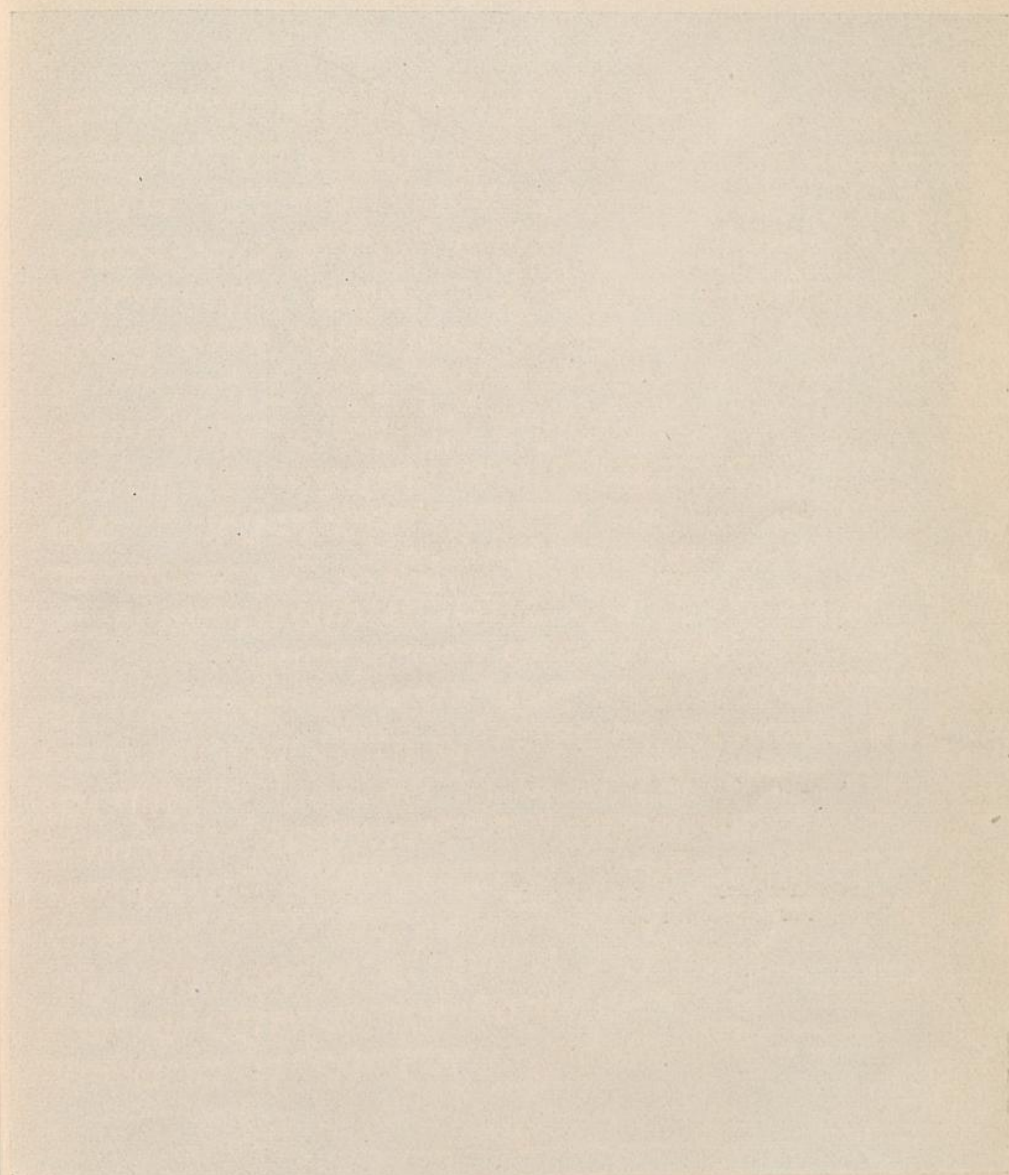
B: das. H 5 No. 9, 2 Bll., die Seite zu 18 Z. mit den Strophen ׀ bis ן, afrik. Schrift, ohne Vokale, sehr gut erhalten.

C: das. H 6 No. 17, ein Bl., 21 Z., syr. Schrift, ohne Vokale, mehrfach schadhaft, enthält 10 bis 11.

D: das. H 6 No. 27, 2 Bll., 17 Z., syr. Schrift, ohne Vokale, sehr schadhaft, erhalten von ׀ bis zum Schluss, dann folgen Selichot.

C und D sind fortlaufend geschrieben, A teilt die Strophen so, dass immer der letzte Vers der vorhergehenden zur folgenden gezogen ist, B bringt umgekehrt jeden ersten Vers an den Schluss der vorhergehenden Strophe.

¹⁾ Fol. 17 ist eine Qeduscha, danach ist Cowley im Katalog z. St. zu berichtigen.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

(See 10)

בבב צשו לפרוש מן ומדרו בבב על זה אבן אר מוסר
בשנה נגדו קדם לפתח וישננו על חמית נשא מפיע
שנתו ברי צפה יחל להפריד ושמי על באו מכי צדית
אצבע אזהר מדר שזה שכימו לפתח על אור בקר פי
פקידת קורדון אצל לריבט פיה לרשון מזבח על אחו
שלושי מחתה אמריק מעל אוחתו בעקב על אשנב אור
היריק בקרם אתא למיקוה סזן היגיש עם נחו על
אשורו קורש תהי עה בעניני קיד ש קד אתמיר
זבח טרם בעלותו וקדי מעמון יכתיב כד עט כמז
מסויים טרם בה יכפר ל נשטו כותות אדר מכוסות
במותנים עד יורד על צד דהן וכס עז שומרים גם הדר
אבנט חזר כמו מזה על בכת דאש יקשור מצנפות
הובק מעלה פעמוז ור ימון טרם רץ לכפר בהלוב ער
שם דומה במולד אפוד העשה טרם דמות שמיר
אבנים נחמה הוטחה חושן רבוע כפל על הורבם נטב
בטנינות פתילת הירקים על אודם שם שבט ראובן
על הוריה טל אבערה וכל פיסה חזק שומעו בהור אבן
טרם וניסלח לו על מכירת פסור ש ייפה בפרקת לדי
לתפארת טרם וניסלח לו מיהק תפארת הרעל
עפר יהודה בארזה על וע כסרשו צדק מענה מים ור
לשעור בגזרת טפיר על זמם חיות בארז תפארת יום אהם
בהלום זמלון לעשרת טרם הו יחמה מות לה בער

1)

A.

18a.

בבכי גשו לפרוש מנו ומררו בבכי עיל גחץ וביאר מוסר
בשיח נגידי קדם לפניו ישנינו עיל חצות נשף מסיגי ט
שנתו בריצפה יהלך להפריד תנומו עיל באו מכי צרדת
אצבע. או תורמי דשן השכימו לפיים. עיל אור בקר פיי
פקידיו יעוררינו. אצו לריבע פיים לדישון מוכח עיל אחו 5
שלישי מחתה. אברים מעל. או יתנו בעקב עיל אשנב אור
היבירק בקדם אחא למיקוה סגן היגיש עם נתח עיל
אשוריו קידש החילה בעת כי קידש קרץ חמיד
זבח. טרם בעלותו יקדימונו סגן. ביכתונת בד עט כמו מ'
10 מסויים. טרם בה יכפר. למפשיטי כתונת. גדר מכנסים
במותנים עד ירך. עיל גש לידיו וכס עון שיטים גם הדר
אבנט חגר כמו מוח עיל גביהת ראש יקשור מצנפת
דיבק מעילו פעמון ורימון טרם רץ לכפר בקולו בעד
שם. דומה כמו לבד אפור יעטה. טרם דמות שמיר ש
15 אבנים נחקקו. הועטוהו חושן רבוע כסול. עיל הורכס ב'ט'ב
בטבעות פחיל תכלת הירקים על אודם שם שבט ראובן
עיל הורצה טלא בעדהו. ועל סיטרה חק שמעון בהוד אבן
טרם וניסלח לו על מכירת בכור שור. ויפה בברקת לוי ב'ת'י'
לתיפארט טרם ויעט תאומים כדימיהון תאומים. ויהר על
20 נופך יהודה כאריה עיל זע כסרטן ברביץ מעינות מים זר
ליששכר בגיורת ספיר עיל זמס חנות כארי באחלי ים חתם
ביהלום וכולון לעטרת טרם חז לחוף ים כבתולה בערי

18b.

חרת על לשם דן על דגלו מרם חש נויר בטן לפעמו ב'מ'א'
 במאונים. מיכס על שבו שם נפתלי ע"ל מו כעקרב גבול
 ים ודרום. טבע באחלמה גר מורף זרוע ע"ל טפיו מלאו
 יד בקשת. ייפה בתרשיש אשר למערניו מרם יובל שיי
 משמנה. יוסף עיטר ע"ל שימשות שוהם מרם יורבין כ'
 5 תהום כדלי לארצו. כתר שח בישפה לשם בנימין ע"ל כ'
 כחפיו חן צור בשער דגים. כילל על חשן שמות שיכמי
 תם ע"ל כתב שם שח בציץ חבור נור. לבש שמונה בטבלו
 וקידש מרם לשכן רץ והקטיר והיטיב לחביתים ונסך והגיש
 10 עם נתחי מרם לפרוה בא ומבל וקידש מיהר ופשמ וקידש
 יד ורגל ע"ל מול פר יכוון פניו מעמדו שם בין האולם למובח
 ע"ל מסמך יד שם ומדוי פח. וכך הוא אומר אנא השם עוי
 פש' חט' אני' וב' אני' בש' כפ' וגו'. נחייב שער איתון גש צפון מובח
 מרם נתן לחש על שני שעירים ניתאם בתוך⁰ בית אב סגן מרם
 15 נתן פור קול הרים דשן. שמאל בעלותו ראש בית אב יען ע'
 ע"ל שח בקול חטאת לשם. שם לדרך פעמיו אל פר שיכמו ע"ל
 שיה יעמוף שם ווידוי. וכך הוא אומר אני' הש'. עין ליש'
 לשחוט פר והמרים דם בכלי. מרם עמס כף ומחתה בימין עלין
 לבא לבין בדי קודש מרם עישן רוקח בשתיית אבן פלל
 20 פח היקציר בבית החיצון ע"ל פנה להצליף דם פר פנה
 לשחוט שעיר עם והוה ע"ל פעמים שבע ואחת יצליף צהלי
 כגומרו תוכן הויות מרם צליפת שבע שם לטוהר מובח צער

B.

56 a.

או לבש כלי תפארתו. עיל מעטה שמונה
 ילבש. או מיד טבל ונתקדש. ער לא הוסיף
 קידוש להעמיר. או העולה יגש להקטיר
 עיל גמר להוציא מחתה. או גלומי יפשוט
 עיל בגדי זהב לבשם. או בדים יניח שם. 5
 עיל יקטיר ונירות יעמיד. או יגש להקריב
 חמיר. עיל רגיל עשירית יקדש או
 רנה בכפיו יחדש. עיל לבש בגדי
 עצמו: או לבוש מו יסיר מעמו: עיל
 חסין לביתו ילוח: או חרוה מתי יחזה 10
 עיל זורק שיעה נפלג. או זוהר זהורית
 נשלג. עיל קרא פשעים ימחו או קרושים
 ישמעו וישמחו. ובכן
 אשרי העם שככה לו וגו'
 מה נהדר וגו' 15
 כאורח זרח והעיר עולם. היה כהן גדול

56 b.

בימיו מאיר עולם. והן עתה הגני אני ומה
 יתרון לי ואני במחשכים כמיתי עולם
 מה נהדר וגו'
 כגוע הנקרא זרע מחובר היה כהן
 גדול בימיו ברב עם מחובר: והן 5
 עתה הגני אני ומה יתרון לי ואני
 דמיתי לקאת מדבר. מה נהדר
 כהולך חמיר. באהלי הדר. היה כהן גדול
 בימיו פרצות גודר. והן עתה הגני אני
 ומה יתרון לי והגני חרפה וגדופה 10
 מוסר ומשמה. מה נהדר
 כטוביה הנקרא טוב להטיבי היה כהן
 גדול בימיו מפקיד טובי: והן
 עתה הגני אני ומה יתרון לי והגני יושבת
 בלא כהן גדול ובלא נביא. מה נהדר. 15

57 a.

ככהן שמונה תוסר. היה כהן גדול בימיו עונות
מכפר. והן עתה הנני אני ומה יתרון לי
והנני לבושה שק ואסר. מה נהדר
כמהיר עמד וקינא. היה כהן גדול בימיו
5 מחנן כעבד לקונה. והן עתה
הנני אני ומה יתרון לי והנני נמכרת לעבד
ואין קונה. מה נהדר וג'
וכך היתה תפלתו של כהן גדול
בצאתו בשלום מן הקדש
10 יהי רצון מלפניך יי אהינו ואלהי אבותינו שתהא
השנה הבאה עלינו ועל ישראל עמך שנת
זול שנת שובע שנת ברכה שנת שחונה
שנת גשומה שנת טלולה ש' דשונה ש'
שלא חפיל אשה את פרי בטנה ש' שימחיקו
15 חמרים את תנובתם ש' שלא יצטרכו עמך
בית ישראל אילו לאילו ולא לעם אחר בחתך
ברכה במעשה ידיהם.

57 b.

ועל אנשי השרון היה אומר
יהי רצון מלפניך יי אהינו ואהי אבותינו
שלא יעשו בתיהם קבריהם ואל תסן
לתפלת עובדי דרכים בירידת הגשמים
5 כל אלה בהיות ההיכל על יסודותיו
בהיות ארון בית קדש הקדשים
בהיות ברי שוהם בטבעות הארון
בהיות גסן זהב בשערי היכל
בה' דביר מבדיל בין קדש לקודש
10 בה' היכל מיוסד על יסודיו
בה' וועד כרובים סורשי כנפים
בה' זריקת דם על מזבח טהור
בה' חובת נסך השכר
בה' טהרתנו בבית תפלתנו
15 בה' יער הלבנון נהלך ברגש

58 a.

בה' כהן גדול מכפר בעדינו
 בה' לוחות האבן בארון שמים
 בה' מזמרי שיר על הדוכן
 בה' נחלתינו זבת חלב ודבש
 5 בה' ששון לבינו ושמחת גילינו
 בה' סאר מערכת לחם הפנים
 בה' ציון חכפר חמא אשמתינו
 בה' קרבן אשה ריה ניהוחינו
 בהיות רם ונשא שוכן בקרבינו
 10 בהיות שבת שבמינו שלוח והשקט
 בהיות תפארתינו עיר כלילת יופי
 (בהיות) וכל זה בהיות היכל
 בהיות היכל על יסודותיו ומקדש
 הקדש על מכוונותיו כהן גדול עומד
 15 ומשרת דורו ראו ושמחו
 אשרי עין ראתה

58 b.

ארון הקדש. בני אהרן משרתים נפשינו א'ע'
 במקדש הקדש הלא למשמע און דאבה
 גליפת אבנים טובות. על שמות בני ישראל
 הנם כתובות. הלא למשמע וג'
 5 דגלי צבאות ישורון בהיותם מתחרשין
 ברוך. הלא למשמע אוון <
 היכל בית קדש הקדשים היות כהנים
 משרתים כתרשישים. הלא למש <
 יעוד שמחה גדולה היום בנקותם חמא
 10 ומעילה. הלא למשמע און וג'
 ובחי שלמים בהגישם לפני חי עולמים
 ה' למשמע אוון וג'. עונות
 אבותינו החריבו נוך. ופשעינו
 האריכו קצו ובעת ובעונה הואת
 15 גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאין לנו
 כימים הראשונים. לא אשם

59 a.

ולא אשים. לא ברים ולא בלולה. לא
 גבול. ולא גורלות. לי דביר ו' דקה.
 לי היכל. ולא הר המור. לי ווער. ולא
 וורוי. לא זבח. ו' זריקה לי חלב. ו' חמאת
 5 לי טהרה. ו' טבילה. לי ירושלם. ו' יער
 הלבנון. לי כפורת. ולי כרובים. לי לבונה
 זכה. ולא לחם הפנים. לי מזבח ולי מנורה.
 לי ניהח. ולי נסכים. לי סלת. ו' סמים.
 לי עולה. ולי עזאול. לי פרוכת. ולא
 10 פר חמאת. לי ציון. ולי ציץ נור הקודש.
 לי קטרת. ולי קרבן. לי רית. ולי רקחים.
 לי שי. ולא שלמים. לי תורה. ולי תמידים
 מבלי אחת מאלה < ובהיות
 כל אלה נוהגים בעתם. אבל אתה טוב
 15 לנו מכל המייחלים עלינו לטובה ככת' טוב
 יי לכל ורחמיו על כל מעשיו <

59 b.

טוב יי לקווי לנפש תדרשנו טוב יי
 למעו אלהינו ואלהי אבותינו
 הנשמה לך והגוף
 > פעלך חוסה על עמלך

2)

A.

1 a.

אור ארץ ושחק לילה ויומם. יבי
אין קדוש כאל מרומם. אשר [ארץ]

ב.

ארץ במדה יסד וקלקל. חוג מתחל [דה]
5 בעשותו לרוח משקל. ומים תיכ[ן במדה]
במדה בראתם תוכן שחקיו. ועמדו יחד [תם]
בהטביע אבן בתוך קיו. צפון וימין אתה [בראתם]
בראתם בלימה להיות בורו. לעת תחליף כלבו [ש . . . טה]
בנשות צפון על תוהו. תולה ארץ על בלימה
10 בלימה בגבורה שת ממדים. בקרב סגירי סערה
בהקצותו פינות וצדים. נאזר בגבורה
בגבורה במאזנים הרים. זרומי תחתיות שנים
בפלם שקל הרים. וגבעות במאזנים

1 b.

[במאזנים בכ] וחו לעשות הגדיל. בצינור הנגרש בניחו
15 [בין מים] הבריל. מכין הרים בכוחו
[בכוחו כי] תו קרה עליות. מפלג שטף לקול תתו
[ב] סו בציות. יורה ומלקוש בעתו

ג.

[בעתו גדו] לות תיכן מזריו. כמוס כמו שלג מצולות
20 [ג] העמיק לצריו. עושה גדולות
[גדולו] ת גבורות שת באוצר. אבני אלגביש יקרות
[ג] קיסאון לעת צר. ודבר גבורות
גבורות גדול מספר עצומות. בהכדיל תחתיים גדול
גם בקראו למקוה תהומות. זה הים גדול
וישבר
25 גדול גליהם יחדיו הגיר. וישם חקו עליהם
גבול גדר בעדם לחסגיר. שאון ימים שאון גליהם

2a.

גליהם גאולים שח וויקק. מחוז [...] לם
גרם עד יפלם מחוקק. דרך [לעבור גאולים]
גאולים גליו או לעבור. הולך בנ. . . ליו
גורם בשבט אל גיבור. רוגע הים [ויהמו גליו]
גליו גבורות במ יקוו. להראות שנית [...] חיו
גדולתו או יחוו. ורעם ג[בורותיו]

ד.

גבורותיו¹⁾ דשא דימו להפרות. ועשב לעבורת נקשה
דשני ארץ צצו להברות²⁾. ותוציא הארץ דשא
דשא דשן לאלף מנויים. ומאתים ותשעים לרשן
10 דיעץ גם שלשים נטויים³⁾. ומעגליך ירעסון דשן
דשן דרכיו יום להפאיר. צור מעוז ומחסה לחוכיו
דביר עדן להם התאיר. הן אלה קצות דרכיו
דרכיו דברו השלים וזרח. שמש וסחר לאור באורו

2b.

דצים כגבור לרוץ אורח. לשמוע בקול דברו
15 דברו דבר לרוץ תמיד. עד בן נון חיילים יגבר
דוהר מרוצתם העמיד. כי פי יי דיבר
דבר דגלו שבעה להצמיד. בשבעה גלגלי זכולו
דגלים בגלגל רום העמיד. איש על דגלו
דגלו דגים תהום שרץ. ועופות מרקק פלגים
20 דגר חנינים שרץ. ובצלצל דגים

ה.

דגים האוכל התיר לחוסיו. וחכין לויתן לתכל
הן עליו יכרו עמוסיו. לעת האוכל
האוכל⁴⁾ הבא מטוב ימינו. ערך על שלחן והרבה
הן כל זה שרדי הכינו. לעשות לאורח הבא
25 הבא הביחה עת קראו. שם נפש בגו עמותה
הומין הלך להביאו. יבא הביתה

¹⁾ Hier beginnt B.

²⁾ להפרות.

³⁾ שנויים.

⁴⁾ B 1b.

3 a.

בהכתירו יפעת כבודו	הביתה הוה ¹ עליו יאור.
כסה שמים הודו	הפיקו נות בית נאור.
לעשות לו עם שאול חוזה	הודו הוה נתן עליו.
את כל הכבוד הוה	השית מתחת לרגליו.
ונחת שולחנו ממוגן	הוה הגן הפקיד בידו.
מכל עץ הגן	השליטו לאכול מעורדו.
וזה יותן לכם ויהי	הגן היא תתן מגד.
כי מצות המלך היא	הרחק מן העץ נגד.

.1.

ושיניהם שניהם קהו	היא והוא איוו אוכל.
ותאכל היא והוא	10 והשיאם ערום נוכל.
ממגלה מצפון ומסתר	והוא ונסתר חשב דרכו.
ראה רעה ונסתר	ובהתהלך קול בסוכו.
לא תוסיפו עוד לעלוו	ונסתר ונלוו גער צורי.

3 b.

ותבטחו בעושה ונלוו	וואת ² על מאסכם דברי.
היותו בגוש עפר מעולף	15 ונלוו וחלף חוק לעמל.
בבקר יציץ וחלף	והוא כחציר גגות ימל.
ובל ילין ביקר חובש	וחלף ויבש ציץ פרח.
ולערב ימולל ויבש	ומערך כצל ברח.
עקב כי חטאו	ויבש ויצאו למדלח.
מעל פני ויצאו	20 וצורם השמיים שלח.
עצבים כחתף יארובו	ויצאו וישוכו לחוות.
יוכרו וישוכו.	ושובבים כי ישמעו זאת.

.2.

בוכרם יציר שב בנועם	וישובו זעם אף לכלות.
עד יעבר זעם	זמר לשם יושב תהלות.
עד שוכ מישרים חווה	25 זעם זה מלאו נסוגים.

¹) B 1.

²) B 2 a.

4 a.

זכרם שנים סריגים.	את זה לעמת זה
זה זכרם שלחו למקנה.	להתעדן בפרי סחרם
זרוע יכול ורעות צונה.	מארץ זכרם
זכרם זמרה לקחו לקרב.	פרי ובכרת צאן תשורה
5 וזמן ¹⁾ למוביל שי ערב.	תודה וקול זמרה
זמרה זמם עת רצון.	ורב ניבו נבוה נשמם
זר לעשות חומר לצון.	לו כאשר זמם
זמם זוועה יד להפוך.	חורש על אחיו רעה
זעף דם נקי לשפוך.	והיה רק זוועה
10 זוועה זר מראש רוחץ ²⁾ .	פשע כסה ונור
ך ענהו מה חכש.	ועיני ראו ולא זר

ח.

זר חרב חלף³⁾ שלף נכנע. ואות שם חופש קרב
חולץ בלכתו נר ונע. ובמלחמה מידי חרב

4 b.

15 חרב חיל לא קרב.	ויחלפו יום וליל
חבור עצבים מאד רב.	עתקו גם גברו חיל
חיל חנף רב תקפו.	ומטה רשע צץ וענף
חבלים חלק אל באפו.	כי כולו חנף
חנף חי ניאץ ואמר.	לאל סור מני ארחי
חקר סתר אז גמר ⁴⁾ .	להכות את כל חי
20 חי חשך יד מתי און.	ומסכת עליהם נסך
חיבלם יחד בטיט יון.	ואת עברו חשך ⁵⁾
חשך חוק זרם כביר.	וקוממו ולא עת מרחוק
חשרת מים עליהם העביר.	כי עברו תורות חלפו חוק
חוק חסיד לא הכרית.	במחוחו יקום מפסיד
25 חיה לארץ שארית.	כי הפלא יי חסיד

ט.

חסיד מרף מכל שנים. ובעץ גוסר קץ וחרף

¹⁾ B 2 b. — ²⁾ B רוחש — ³⁾ חלף fehlt in B.

⁴⁾ B אמר. — ⁵⁾ So weit B.

5 a.

מלמל יונה לעינים.	והנה עלה [זית טרף]
טרף טוב כל ברואי.	והצילו מש[. . . וב]
טרף נתן ליריאי.	ודורשי יי לא יח[סרו כל טוב]
טוב טובם לא נער.	ושם איתן מו[שבם].
5 טחו תפל יושבי שנער.	הן לא בידם [טובם]
טובם טיט הושלך בשאט.	באמרם לו [. . . יט]
טיאט מעוזם ולא אט.	וכמו יוצר ירמס [טיט]
טיט טבור ודים כמס.	לכל יקום דבר דב[ור]
מלמל אנשי תוך וחמס.	יושבי על טבור
10 טבור טהור לאור יצא.	ומאליו נזהר נזהור
טועים נמצאו סע ונמצא.	זהב טהור
טהור טוב בחר בחור.	בין שלש נגן רטוב
טיעם לנסוגים אחור.	טעמו וראו כי טוב

י.

טוב יעץ להעיר איתון. ומאש גבור לא נרעץ

5 b.

15 [י] ול מפתן.	ונדיב נדיבות יעץ
[יעץ ישרו] מנעוריו.	לאחוז רגל באשורו
[י] בין כתריו.	להגיד לאדם ישרו
[ישרו יבח] לשחוש יחיד.	עד יקר דמו ויוחן
[י] די לא הכחיד.	יי צדיק יבחן
20 [יבחן יר] אה ממכון כסאו.	חבוסת עם עני ונכאה
[יוב] ור ברית איתן בקראו.	יי יראה

ככת' ויקרא אברהם שם המקום

ההוא יי יראה אשר יאמר היום בהר

יי יראה

25 יראה ישעו גוע אמוני.	וימחה בשכר זאת פשעו
ישא ברכה מאת יי.	וצדקה מאלהי ישעו
ישעו והגה בן נבחר.	כארו בלבנון ישגה
יושב אוהל דת שיחר.	ובתורתו יהגה

6 a.

תם נעור ו[רך]	יהגה יפרח בית מגוריו.
צדיק כתמר [יפרח]	יעטוהו בדי אמיריו.
עד בני חם הי[דת]	יפרח כרת גוע ידירות.
אשר לא כ[דת]	ככשו אדוניהם לעבדות.
הציץ ויעשר [כלו]	כרת כלו גן ננעל.
והנה עלה [כלו]	כרם לחבל יום שועל.
מתחת סבלות מנון	כלו כלבנון זרח.
ויך שרשיו כלבנון	כשושן בין חוחים פרח.
ויאכדו זרים אכוד	כלבנון כבוד רב הערם.
ונגד זקיניו כבוד	כרעו שרי נוף נגדם.
בישימון חדר בחדר	כבוד כערר שילחם.
וינהגם כערר	כסום במדבר הנחם.
עת מסך פרום יעלה	כערר כאלה בנסעם.
מי ראה כאלה	כזאת מי שמע על עם.

6 b.

קרואי ראשית אונים	15 [כאלה כהנ]ים הם לאל.
ממלכת כהנים	[כ. . .] אתם תהיו לי.
והזר הקרב יכול	[כהנים] לסבול קודש אינה.
ויט שכמו לסבול	[לע]מוד לפניו מינה.
אביר יעקב האצילים	[לסבול] לעולם פנת יקרת.
אתה כהן לעולם	20 [לא]הרן קדושו ברית כרת.
לכהן בהיכל לפני	לעולם ליי גבדל.
יכתוב ידו ליי	לו ולורעו כי יגדל.
תהיינה כפיו פרושות	ליי לעשות חקים נעימים.
כאשר צוה יי [לעשות]	למלא ירו שבעת ימים.

ככת' כאשר עשה ביום הזה צוה

25

י י לעשות לכפר עליכם

לעשות לשולחיו דת יסנה. שאר גדול מאחיו

ללשכת מלהדרין יסנה. ציר נאמן לשולחיו

.

7 a.

נחפזו נם לעשות. ולחזות אם שכח . . .
 נוגה כצאתו על פרוות. נחתה ליר[איך נם]
 נם נאמנים צוה יצוה. בהיוסדם [...נים]
 נכון לצאת חוץ למקוה. מימיו נא[מנים]

ס.

5 נאמנים סבכוהו בנסעם. ולשער המים ק[רבוהו]
 סות פרשו בינו לבין עם. אשר סבכוהו
 סבכוהו שטלות ונחפזו. לטבול ולהסתפג ולעלות
 סגן יעטוהו כלי פו. חליפות שטלות
 שטלות סבה הם לרחות. במכנסי פו שמץ ורבה
 10 סאון חרפת שטים למחות. כי היתה סיבה
 סבה סלולה בכתונת בד. לפני נורא עלילה
 סוד פסים תסיר ומעבר. דרך לא סלולה
 סלולה סביביו אמרת צורו. באבנט וחגור עד קרביו

7 b.

... כשרים בחגרו. על כל סביביו
 15 סביביו¹⁾ סביב מצנפת תעביר. פרע ותצדיק אות חביב
 סכלות לשון בקול יגביר. על שולי המעיל סביב
 [סביב] סוכלו אסוד ערב. וחשן שאת לפני מחוללו
 סמל העשוי בחורב. ביום ההוא יסוד סוכלו

ע.

סוכלו עולם בציץ יצמיד. רצות דם ונסך ומעלם
 20 על מצחו יהיה תמיד. כירח יכון עולם
 עולם עדי עד ציר יקדש. עת לעשות תמיד יצער
 עשרה בעשור יחדש. ביי עדי עד
 עד עמו עוז כקרץ. החמיד וקבל דמו.
 עמד להקטיר ולהטיב רץ. ויי עמו. לעתרת
 25 [עמו עטרת] רצון בערכו. ראש ונסכים
 עת יקריב סולת ונסכו. חשית לראשו עטרת

¹⁾ Hier beginnt C recto,

עטרת עמו אץ ככלות. תמיד השחר מהקימו
 עד פרוה ימהר לעלות. עם נדיבי עמו
 עמו עליו סך וקדש. וירד ומבל מול אציליו
 עמה בד ועת קידוש קידש. הוד והדר תשוה עליו
 עליו עומד אל עולם. צדק עירותיו ללמד
 עת בין מוכח לאולם. הבהן הגדול עומד
 לא יקול וכך היה אומ' אנא השם

פ.

עומד פניו בעת יקרב. לחלות ולגלות טמוניו
 סר הקריב ופאת מערב. אל עבר פניו
 פניו פשע כל יכסה. ובסמכו יסמך ישע
 פה יעניהו צור מחסה. אשרי נשוי פשע
 סומך שתי ידיו עליו ומתודה
 יקול וכך היה אומר אנא השם חמאתי
 פשע בו כעת יכופר. סגן וראש בית אב אפסו
 פנה ויצג הפר. עד באו פה

פח¹⁾ פניהם שמו בהואל. ללכת עמו שניהם
 פחח יסוד לצפון אריאל. מגמת פניהם
 פניהם פאר עטה במצאו. שעירים וקלפי פור מבאר
 פורי פו טרף בנשאו. כחתן יכהן פאר
 פאר פעלחה עת רצונך. ושם על ימינו הטלחה
 פץ סגן העל ימינך. כל מעשינו פעלחה
 פעלח פחד כקמץ. בשמאל וירחו יחד
 פי ראש בית אב חוק ואמץ. לא היה פחד

צ.

פחד צדקו ציר יעטה. תמיד כי ישעה בחוקו
 צור²⁾ (יצוה) שלום אליו יטה יי הפץ למען צדקו
 צדקו צבי ופאר נכתם. בתפשו שני שעירים כלביא
 צימד גורלות כחתם. לעטרת צבי
 צבי צבאות תעלו בנשאו. לשם חמאת בקול
 חשוות

¹⁾ C verso. — ²⁾ Im Ms. durchstrichen.

בשם יי צבאות	צלצלו צדיקים בקראו.
בשמעם שם אלהים צבאות	צבאות ציון ראו אורה.
ורננו במרום ציון	צלצלו יחד בקול זמרה.
כדת שעיר העזאול חוקה	ציון צדקה לא להכריח.
עד יצא כנוגה צד[קה]	5 צימד בו תקות והורית.
מליץ לשוועו האונת	צדקה צפנתה להראות.
טובך אשר צפנתה ¹	צער בין אולם לראות.
לצאת עם שבטו נקי	צפנתה צדקי בדרשו.
עניני אלהי צדקי	צעק על הפר ברחשו.
סומך שתי ידיו עליו ונתודה	10
וכך היה אומר אנא השם כפר נא ובני אהרן וגו'	
והכהנים והעם העומדים בעזרה וגו'	
ככלת לצקת לחשו	צדקי קרושו או יענה.
גואל ישראל קרושו	קם לשחוט הפר לפני.

כקבל דם לרצות פעלו	15 [קרושו קולו] יאזין רב.
את הוד קולו	[ק . . .] ואז יערב.
במחתת פז לחתות אישו	[קולו קרושו] או יעלה.
דבר קרושו	
את (הוד קולו) ²	[ק] אש למלא.
מלא חפניו למצא עתרת	[קרושו] קשרת בשמאל נחונה. מלא חפניו למצא עתרת
להקטיר קשרת	20 [ק?] מחחה בימין ופנה.
לפני הפרכת יקדם	קשרת קדם מובח פנימה.
לרובכ בשמי שמי קדם	קצה צפון יתור בעצמה.
לשאת נס ולחוק תורן	קדם קרן ישעו ירים.
הנשאים קרן	קדם מחחה בין שני עפרים.
בתחו קשרת על אישו	25 קרן קרושו כסתה עננה.
בהיכל קרושו	קיצר צא עת צאתו רננה.
ר.	
קחת דם פר ממסיבות	קרושו רבות רץ נחוץ.

1) Soweit C. — 2) Im Ms. durchstrichen.

8 a.

- רִיץ לַהוֹתוֹ סָנִים וְחוּץ. פְּעָמִים רַבּוֹת
 וְכֵךְ הָיָה מוֹנֶה אַחַת וְאַחַת
 יֵצֵא וְהִנִּיחוֹ עַל כָּאֵן הוֹהֵב
 רַבּוֹת רָצָה צוּר עֲרֹכּוּ. עַתָּה לִשְׁחֹט שְׁעִיר [יֵצֵא]
 5 רַחֵשׁ לַהוֹת וּשְׁבִי לְדֶרֶכּוּ. כִּי כִבֵּר רָצָה
 וְחִי[צוֹן]
 רָצָה רָצוֹן לִכְסֵר מִשּׁוּחִי. וְהִצְלִיף עַל קִיצוֹן
 רָצָה הַשְׁעִיר הָחִי. שׁוֹחֵר טוֹב יִבְקֹשׁ רָצוֹן
 וְכֵךְ הָיָה מוֹנֶה אַחַת וְאַחַת
 יֵצֵא וְהִנִּיחוֹ עַל כָּאֵן הַשְּׁנִי 10
 רָצוֹן¹⁾ רֹאשׁ פָּעִל יַחְבֵּר. שְׁחִי יָדָיו עָלָיו וַיִּדְרוֹשׁ
 רַחֵשׁ פִּשְׁעֵי עִם וְדַבֵּר. יַחֲלוּ עַל רֹאשׁ
 וְכֵךְ הָיָה אוֹמֵר אֲנִי הֵשֵׁם
 חֲטָאוּ פִשְׁעוּ עוֹן לִפְנֵיךְ וְגוֹי
 15 רֹאשׁ רֹאשׁ מְדַבֵּר צוֹק יִשׁוּלַח. שְׁעִיר בִּיד עֵיתִי נִפְרוֹשׁ

8 b.

- [רֹצֵץ בָּה] שְׁלִיכוֹ וּפִלְחָה. מִכָּה רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ
 [רֹאשׁ רַבּוֹת] יַעֲשֶׂה בְּהִקְטִיר. חֲטָאת לָצוֹן²⁾ תּוֹכֵן לְבוֹת
 [רֹחֵץ וְקִידֵשׁ] וְעוֹלָה הַעֲטִיר. וְכַהֲנָה רַבּוֹת
 [רַבּוֹת רַע] לֹא יִמָּצֵא. וְחֹק טְבִילָה לֹא יִגְרַע
 20 [רִיגֵל כָּף] וּמַחֲתָה וַיֵּצֵא. וְאֵין פֶּגַע רַע
 [רַע] שְׁמוֹר בְּפִשְׁטוֹ כְּלִי בַד. וְטָבַל וְקִידֵשׁ בַּחֹק
 אֲמֹר
 שְׁקַד לְלִבּוֹשׁ מִזֶּמֶר. כִּי לְמוֹעֵד שְׁמוֹר
 שְׁמוֹר תִּרְצָה תִּמִּיד כְּעוֹרֶךְ. וְעַתָּה יִקְטִיר וַיִּשְׁבֵּי
 תִּפְסָה
 חַד לִשְׁאֵת יָדוֹ לְבָרֶךְ. וּפָעַל יָדָיו תִּרְצָה לְבָלוֹם
 25 תִּרְצָה שְׁלוֹם לְעַם מֵאוֹשֶׁר. בְּצִאתוֹ בְּאֵין פֶּגַע
 שְׁמֵר חֵם וְרֹאה יִשְׂרָאֵל. כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שְׁלוֹם
 שְׁלוֹם לְעַמּוֹ צִיר יוֹבֹד. וְהֵם יִסּוּכְבוּהוּ לְרוֹמָמוֹ
 לְבִיתוֹ יִלּוּ בְּכִבּוֹד. דּוֹרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ

¹⁾ Hier beginnt D. — ²⁾ D לצור.

לעמו מוסת טוב יבושר. באמרת ציר שעיר

שופת

מי יודע כי עון סר. חנו לכם מוסת
מוסת האות עת יעידון. עת יבשר ציר פלאות
הוסר עונך עם ישורון. וזה לך האות
5 האות לבן מאד כבורית. וטהורים נצבו כדרכן
לראות פלא חוש זהורית. כלו הפך לבן
לבן עון וסר משע. דברה בת קול בהדמו
חסידים זמרו קול ישע. כי רוצה יי בעמו

ככת'

כי רוצה יי בעמו יפאר עניים בישועה

אשרי העם וגו'

10

וכך היתה תפלתו וגו' מה נהדר וגו' אשרי עין וגו'

ANHANG VIII.

Nehama? (oben S. 95).

Tayl.-Schecht. Coll. H 6, No. 18.

1 Bl. Quadratschrift. Schluss einer 'Aboda mit 11fachem Alphabet und vierfachem Reim in jeder Zeile. Am Schluss jeder Strophe das Akrostichon des Verfassers.

1 a.

שאת ידיו למבורכה	שיפרר בדוכן ברכה
מול יקוד מערכה	בששים גבורים להעריכה
ידיו ורגליו כראשית	שקד לקדש חמישית
ועלה וספג הישית	ופשט ומבל שלישית
וקידש ששית כטעם	5 שחוט לבש בנועם
אילו ואיל העם	והקריב כפי פעם
חוק כבשים שבעה	נידב לרוכב שבעה
היותם לכפרה וחשועה	מול יולדת שבעה

ושביעית קידש במהרה	10 חקף מעשיו במהרה
וניסתפג בסדין ברורה	ירד ומבל בתפארה
— — — — —	(חקף להקמיר קמורת) ¹
להלבין בית מי מעומה	תלכונת לבנים עמה
כדת ולא סמה	קידש שמינית כנסה
להוציא כף ומחתה	15 תהלוכו לקודש שתה
פעמיו בלי הגבהותא	כפי ביאה אתא
ו[ירד] ומבל ועלה	תשיעית קידש בחילה
בשא בלאט יתנהלה	חמש מבילות כילה

¹) Im Ms. durchstrichen.

1b.

וקידש עשירית בשטף	הלכושת זהב עטף
כהשלים קידושיו ויטף	ושפחותיו דובכות נטף
כנערב אופל באורה	תיבער נירות מגורה
עוון עמו להפירה	הורים לערב יגמורה
שלבן הערבים בחפארת	5 חקף להקטיר קטורת
כמו מלאכי השרת	שילם מלאכת עתרת
ערך בעד צמים	תחן למלא רחמים
חמאים וגם אשמים	צלול לניבכי ימים
ווחב ותבעירה וקברות	תופל ולבן וחצירות
לעד בל נזכרות	10 והמסתח והצעף העבירות
ומסמין לחפור בגער	תיוול שעייה משער
ופישעי ניניהם הנער	תומת שלושה הער
וכסות עצמו הערה	תופר אופיר היפירה
להקריאם בשמחה ותורה	ליווהו לביתו עידה
חד כִּיץ בשלום	15 נהדר בלי מַלְלוֹם
היותו לעצת שלום	משחה יאריח הלום

ANHANG IX.

'Aboda אתן תהלה (oben S. 95).

Taylor-Schechter Collection H 5, No. 12.

4 Bl. Quadratschrift mit Vokalisation, stellenweise völlig verwischt,
besonders auf Bl. 4 b.
(nach Photographie).

1 a.

נמילת רשות.

אשפוך סיח מילולי: פני סולחי ומוחלי: למען
יגבר חילי: ארברה וירוח לי: בסידר ב' צ'
בצפצפי: בכח יחליסי: יחלציני מכל דופי:
בצדק כל אמרי סי: גואלי במליטה: מתיר
אגורות מוטה: הבינני דת החרוטה: גל 5
עיני ואביטה: דרך חיים תודיעני ובצילך
שובביני: וריקם כל תשיביני: דרכיך יי
תודיעני: הבט משרקיך: ושמע קול
וועקיך: לשוני יהגה צדקיך: הוריני יי
דרך חוקיך: ותספית תחנוני: למען שמך 10
יי: וכפר בעד המוני: ויבואוני חסדיך יי
זכור ברחמיך: חסדיך ותמימיך: לסלוח
עון עמיך: וזכריני יי ברצון עמיך: חטא[י]

1 b.

וחטאות המוני: אשנן בלשוני: ביטה לכפר
עוני: חנני יי חניני: טרף ציפצוף מעני
יערב לסניך מגיני: אך בעשור בחנני: טוב
טעם ודעת למדיני: יה היו ויהיה: כך
במחתי ואחיה: אחיה אשר אחיה: יבואוני 5

חסדיך אחיה: כללתי דברי עץ חיים: סני
אלהים חיים. לשאול חסד וחיים. כי טוב
חסדך מחיים: לשמך בוחן לב. אהללה
בכל לב. ומלבי הסר אבן לב. לאדם מערכי
לב: מרשות קהל עמדת. ופי לפניהם
פתחתי. הירשוני ומללתי. מכל מלמדי
השכלתי: נביעה רינוני כלמדי מוקיני.
כקרבן מנחת סגני. נדבות פי רצה נא יי:
סיח דברי אודיעה. ותחנון אביעה. יי
15 סלחה ושמעה. סעדני ואושיעה: עדותיך
למדיני. ותורתך הבינני. קינצי לקח
עבדך אני הבינני: פילול סחתי לייחרך.
אזון כי אין בלעריך. עמדי לסלדך. פניך
האר בעבדך: צקון לחש אל תבוה. ביום
20 [ת]כיפורים הוה. לפני העם הוה: צעיר
[אנ]כי ונבוה. קוממינו רחמיני. ובחוקותיך
שעשעני.

2a.

יה מעונש חוסכיני. קראתיך הושיעני:
רצה תחנוני: חנון ורחום יי: רחמיני ורחם
המוני: רחמיך רבים יי: שמע שועת עדתיך:
ושמע לקול בן אמתך: שקדתי לקבל
5 מאתיך: שלום רב לאוהבי תורתך:
חוציאני בלא דופי: תוסיע מציון מכלל
יופי: תמיד תהלתו בפי: תהילת יי ידבר
פי: ככ' בדברי קדשך תהילת יי ידבר פי וג'
ונא' יי שפתי תפתח ופי וג'
10 אוחילה סדרה
אתן תהלה לרם על כל ברכה ותהילה
אשר נטח שחק וכל ויסד מכון ארץ.
ארץ רקע על מים ומנה העתיק בוהו
או ברוחם רוח במים פץ ויהי אור. אור
15 הבהיק בחלד ואוסל הכריח מנה או
גמר בשכל היות יום אחד. אחד לבדו
דר במרום מעול' איהל שחקים בתכונתו.

בתבונתו מתח רקיע בבינה (איהו)¹ מדר
מים בשעלו. בשעלו מדרם ואז בקיו
20 חילקם במאמר תלויים ונחשרים בארץ.
בארץ יפיץ עב מפרי נווליו ברד
וצינת שלג שח במימיהם. במימיהם ש

2 b.

כסור כאהב בפלג שם יתרם והיציב גבולם.
גבולם... ל היות מפריח למו גילה פני חלד
והצמיח בה גיוע. גיוע תגובת עץ דשא
בנבכים גולות מים הפריח והצליחו גיא. גיא
5 היבחר בנוגה שביבי מאורות גדול וקטן
איש על גבולו. גבולו יכיר במנהג יום ולילה
גודל חת לרוץ במהירה דברו דברו
השריץ עייט ובני שחץ דוהר תנינים
והמיית דנים. דגים לאין חקר ורוב בהמה
10 וחיה ורמש רץ באחרית יח וריקם
דמותו. דמותו עש גולם וריקמו מעפר
דיהרו לגן עדן ויישר לו דרך. דרך עץ חיים
לנצור ציווהו דיבק עור לאשת והיא
היכשלתו. היכשלתו לרחי בעצת ערום
15 היפילם בשחת ועדיים הפשיטם. הפשיטם
לבוש חתולה והיטביכם למות היות אחרתם
לדימה וגם הכל. הכל נעשה צפע ושף על
מיעים הוגזר על יצור היות כלא היה.
היה באחר ורד מכבוד הובחר לעזרו וחיבלה
20 וילדה וילדה לשנים לקנאה
וגם הכל וחילו בשיי למלך צעיר ורב. ורב
[ק]ם בפתע והרג אח בסצע והונע פני ארץ

¹) Im Ms. zweimal durchstrichen.

3a.

ושב וניתיחדה. וניתיחדה חטא לא הומלט
 באות והוחבר יציר לעזר וחם . . ותהר.
 ותהר זרע קרוא שת ומולך ומלך קרא
 לים ואברם במי זעם זעם הימטיר
 5 לדור מליאי חמם זכרם מחילד במטרות
 מי זע. זע לא נגע ותיכת עצי גוסר וך
 ומצפוניו הימליט ממי זרם. זרם ונפץ בעת
 שובו מארץ זמם תמים דור וערך לצורך
 זכת. זכת רצה צור וניחם אדמה זרעו
 10 היפריח בארץ ועליו חלקו חלקו
 ביוסדם עיר וגם מגדל הצו על אלהים
 וניפזרו פני חלד. חלד או שקמה בביאת
 אורח חסיד בפעלו פני מלך חיים. חיים
 או חילצו מכבשן אש חיים גיוויו באות
 15 ברית חיים. חיים הינחיל לזרעו אחריו חיי
 עדי עד מנת חלק טוב טוב בניסיון
 עשרה תר לנסותו טע מימקורו אשכול
 טהור. טהור בלי טום יחידו הניש טם
 כנשר לכבש בריצת טלה. טלה הועקד
 20 במרום מעריכת עצי עירך כשור אל טבת.
 טבת או ייחשב היות לניניו כופר טובת

חסדיו

3b.

רחום עדות יזכור שבועת הר ייראה
 ול. . . מחרב יום זה יפקוד. יפקוד
 חומת הילך לחרב ודם ואהוב מרוקם
 כנס יה. יה הפגיע [אבן] לעת בא השמש
 5 יורדים ועולים חו ידודון. ידודון שרו
 חבנית מראיהו יען כי בשמו יתנו לאל
 כיתר כיתר מעיפותיו כשוטרי
 מוצק כי מהם הובדל שלישי כסדר.

כסדר מולות נוגה שבמיו הושח הפריח
 10 נמעו מלך וגם כהן ככ' בתו' (ביום)¹ כאשר
 עשה ביום וגו' כהן הראש
 ללשנה ויבדל כחוק מילואים במשכן
 כבוד. כבוד ינחל בחלק ראש ורגל כמהיר
 ורגיל יהגה בפיו לקח לקח בהגותו פני
 15 זקני שבת לשער העליון ומשכוהו ליופי
 לאוכל ויין ימעיש ויסריר שנת לילה. לילה
 אז יראהו סדרי כיפור לכן הייול בכי לעת
 נשבע למו. למו האיר ביום כנימשך
 לבית לבית יפוצץ דת ויהגא בספר חמדות
 20 לנומו יסרירו משוררי פני מלך מלך
 יאור חייל לרגל מרובעי פנים מתחילים

4a.

בדשן ונירות מערכת. מערכת נתח מי יעלה
 לכבש מפייסי חרשים לסמי מרקחת.
 מרקחת היפיחה בעיתותי שחר מעת היבריק
 נוגה מפאת מורח. מורח יגיה ובא למבול
 5 בחוצה מיהר וקירש ושם בגדי נואי
 נואי בגדי פז עטה וקירש נועץ לקרוץ כבש
 והגיש ערכי נתח. נתח וחכותים עם סלח
 ויין נירות וסמים וערכי נסכים. נסכים
 במהר ידיו ורגליו נדיבים כיבסוהו ופרסו
 10 סדין. סדין חצו ושבל ועטה בד וקירש
 שמחו כנגדו סיגני שרתי. שרתי רגשה
 כביאת פרו סלולת צעדי בין אולם שם.
 שם תוארו לנגכה וראשו למערכה סביב
 פני פרו ערך סליחה. סליחה בקש בסומנו
 15 יד בפר שיח . . . שח בערו ונווהו
 וכך היה אומר אנא השם עויתי
 אני וביתי אנא בש' [הו]א סחכוין'.
 עילסם ובא לו לשער היסוד עמידת שעירים
 שח על עומרם. עומרם ראה על מעמרם
 20 עשרת סגן ובית אב היה עמו. עמו הותאמו
 בהפילו פור עת כי העלם שח במ עידות

¹) Im Ms. durchstrichen.

4b.

עירות נתן זה לצור וזה לצוק על ימין ועל
 שמאול זק... כם פור פור לשם
 נערץ בעלות בימין פנה להרים סגן יפצה
 פיהו. פיהו י . . . ככן ראש בית אב ויען
 5 פעם יעל בשמאל חפש למחול פשע. פשי
 יסלח באומר חטאת לשם פתל שני בקרן
 שעיר נדחק פתע. פתע כיוון צעד לצד
 פרו פשע שיבטו ובעריהו במשנה
 עויתי אני וביתי
 10 אהרן ח . . . תפילה ובא
 לשחוט פ רצ. דם ברובד רביעי
 צעד צעד חת גחלים צהל
 בקחתו מחתת צבי להיכל
 פרוכת צעד מנגב ובא פנימי קדש.
 15 קדש הבדים מקום מכלל יופי קפיץ כאיל
 ושם חימור קמורת. [קמורת] עישן בכית
 ויצא כדרכו קל ברגל לחיצון ושיווע קצרה.
 קצרה היפגיע ונטל דם פר קם והיוה שבע
 אז מפגי קדמה. קדמה פני פרוכת וכפורת
 20 היצפין קרץ שעיר עד אז יישר רגל.
 רגל כיוון פנימה וחזה בדם פר רצון דם

ANHANG X.

Bodl. Heb. f. 59 (2854, 2) (oben S. 96).

Die Ränder stark verwischt (nach Photographie).

12a.

ים הציף עליהם ולא קמו יראת אלילים ונח אב המון. יצרו
 סמך ביוצרו ולא בהכל יה בחנו כאש ומחץ מלכים. יי[סר]
 זה בעשר ולא ירשיעו כבוד מעט מאלהים
 חיסר חס. כהיסתופפו באהלי דת ולי ברשע. כיחש לסניו
 5 גדור ורודף לקטל כמו הבטיחו אל ולא נמשו. כוסה גועו
 שנים עשר בד כמהו הוריו לזאת ולי צלחו כתם ממשים (?)
 אב בלי הוליר. כרם וגפן שורק ולי נכרייה.
 לוי נלווה בעת יצירת חרט. לבוש גודל לערי ולי ישבה
 לוקח רומח או לדקור מנאפים. לורעו יסדה לעד ומן
 10 ולא תופר. לובשי צבעים רקמה וציץ ונור
 לחם אירוחתם לשובע ולא לרוון. למושב פתח[י]

12b.

פתחי אוהל מאו הוכנו להכון לקראת אל ולא לפעלם. ככת'
 בתורתך כאשר עשה וגו' מהם הובדל סגן
 כחוק מלואים. מתקדש בעוצר שבוע ולא יגעל מעסיק
 בדם וקטרת ונירות מאד. מנתו יגיש ראשון ולא בחלק
 5 מחכימי פתי יורוהו סדר יום משמיעים קרא בפוך ולי חש[גה]
 מ...תורה לשער קדמה בערב העשור מתכוונת זבח
 ולי ימיר. נָקָה יום סחו המעט באוכל
 נצור מתנוסה ולי תיקר. ניהגוהו לבית רקח נדיבי
 ... נשבע להקטיר כדת ולי נָפַר. נועם צר[דה]
 10 בפס משוררים ימתיקו נבוך? תבור? ? עוד ולא
 הו לבכי כי הגיש לרדת. ניגש

13a.

ניגש להשתעשע בחוקים. ולא כבער. סיחות יפיגוהו עד בוא
 ברורים סבבו דשן בפיים ולי' במרחפת. סובו שנית לצורך
 מוכחות ונרות. שים קטרת יחודשו ולי' בשנים. מודרי
 נתחים והם באו בתערובות. שאת חלקם בפיים ולי' במדינים.
 5 סח הרואה היבריקו פני קדם סכנוהו במסך ושבל ולי' קידש.
 עדי בגדי פו עטה וקידש עולה לבוקר ולא מירק
 עף והתיו דם והקטיר והטיב. עשה נתחים ונסך ולי' השאיר.
 עור במקוה קודש טבל וקידש עטה בר וקידש ולא אחר
 עיתר להיתורה. גש אצל פרו עונו בסמכו שח ולי' כיסה.
 10 וכך היה אומר אנא השם חט' עו' פש' לפניך אני
 וביתי וגו' והוא מתכוון לגמור את השם כנגד המברכ'

13b.

ואומר תטהרו. פירש לשער סור ושם השעירים. פור
 שם עליהם ולא יתחלפו. פצה פיו בקול זה לשם פקודת
 רעהו לרחי ולא לתחייה פשע ביתו פני צור יגיד פקד נווהו
 להצדיק ולא להרשיע. פחה מענה רך להשיב חימה. פחו
 5 מטהו מתנוכה ולא יתעדה. וכך היה אומר
 אנא השם חטא'. והוא מתכוון וגו' פס ושבתו והויל דם
 לכלי פרח קח ימוגגנו ולי' יקדש. פסע למזבח יקוד במחתת
 שחוט פארה בגחלי אש ולא בעומות. צעיריו המהירו
 כף ומגם קטורת. צילף וחפן בכף ולי' באיפה. צימר
 10 שמאל לכף וימין למחתה. צעד בזבול לצד ולי' לימין
 צפון כבודל פרוכת ובואו מנגד צג בקרב הכרים ולא
 היפסיע. צק ושם מחתה ועישן דקה

1 j. Erubin V 1 (22c). 8 l. בעוממות Pes. 76 b, Sifra
 zu Lev. 16, 2.

14a.

צאתו שיווע בבית ולי' האריך. קיבל דם ממרס וגש
 לכפורת. קרב והצליף במספר ולי' כתועה. קידשה
 באחת למעלה ושבע למטה. קפיץ ונתנו בכאן ולא
 נתעצל. קרץ שעיר ועשה לו כפר. קצב הויות כסדר
 5 ולי' הפיל. קרב צעדיו המירו בדם פר קם חוצה לפרוכת
 ולי' לצלע. ריצה בתוכן ושב למזבח הקטורת
 רואי פניו כנגד ולא לאחורנית. ריבעו לכל קרן. חיטאו
 בתערובת. רידד לגנו בשבע ולי' המעיט
 וכך היה אומר
 10 רגיל ועיתי הריצו להר צוק. ריץ מהיר למלאכתו
 ולא קם רצון חלבים פר ושעיר הקטיר רישפם כליל

14b.

ברשן ולא במחתה. שינן סדר לעם וטבל וקידש.
 שמונה עטה וקידש ולא עי'רם. שילם עבודת יום
 אלים ומוסף שב וקידש לחוק ולי' למעניהו. שארו
 הרחיץ. ועטה בד וקידש שב לעבודת פנימה ולא
 5 יוסף. שובב כלי קטורת וקידש וטבל שת לסנים במסך
 ולא ייעטו. תיקן בגדי פו וטבל וקידש תמיד
 בנשות צל ולא בערב תימר סמים בין נתחים לנסך
 תיכן נירות לעקב ולי' הכין. תמו כל פעולות וקידש
 ופשט. תכיסתו בבגדי הודו ולא בשכר. תחלת
 10 ציר אמת ומרמא לשולחיו. תקף במלאכת אל
 ולא כשל. תואר מצדיק עם כוהר הרקיע. תמונתו
 יזורחו כבוקר ולא עבות. תלוויתו עדה תרון
 בלב טוב תאכל לחמה בגיל ולא ביראה. ויום טוב
 עושה לאוהביו שנכנס בשלום ויצא בשלום
 15 וכך היה וגי'

כלב טוב תאכל לחמה בגיל ול' בדאגה. ויום
טוב היה עושה לאוהביו שנכנס בשלום ויצא
בשלום. וכך היתה תפלתו של כהן גדול ב' ה'
בצאתו בשלום מן הקודש. יהי רצון מלפניך יי'
5 אלהינו ואלהי אבות' שתהא השנה הזאת הבאה
על עמך ישראל שנת אוצר הטוב תפתח
לנו שנת ברכה שנת גזירות טובות מלפניך
שנת דגן תירוש ויצהר ש' הרווה שני'
והצלה. ש' זול. ש' חיים טובים. ש' טלולה
10 וגשמומה ושחונה. ש' תוליכנו קוממיות

ANHANG XI.

Bodl. MS. Heb. d 63 (2826, 37 a. b) * (oben S. 96).

Sehr verwischt.

(nach Photographie).

Fol. 75.

אמת לעירתי. יעשו מחיצה. בינו לבין עם
וקירש וטבל. ועלה ונסתפג. יפה פדרו. בלבוש
פו. ועוד קידש. ידיו ורגליו. כבש התמיד
התחיל לעשות. לקרבו כליל. על מכלל יופי.
5 כמשפט קרצו. והם ימריקוהו. וקיבל דמו. במורק
לזרקו. לנתחיו נתחו. כפי איבריו ביתרוהו
ערוהי עשרה. עם קריח שמע. לההראל כאריה
עלה ליתן ריח. כהררי לבנון. ממציאם לו
עסים לנסך. מדם עינב. וחכלילי עינים. מיד
10 שקה והניף בסודרים. ובנכלי תודות. משוררים
רוממו. נכנס והיטיב נרות כערבם. והקמיר
קשרת עשרת שחרית. נמהר לבוא. לבית הפרווה
ופרשו מסך. ליחדו בכבוד. סף זהב פרווים
פושמים יריקו. וקירש ידיו ורגליו וטבל. סיג
15 והוסדר בבגדי לבן. ועוד קירש ידיו ורגליו
עמידת פרו. בין אולם למזבח. מקום אומרים
הקיצה יי על עמך עפעפיו למ[ערב] ראשו לדרום
לפני בא מפיגין. ולא משמשין. סחר צדקה לעצמו
סחר שאין פושע מכפר ערפו שנית. משעתי סלח

Fol. 75 b.

שליח פרויך אני. סדה נמשי משחת. סן יאשמו
מצפירי. ציר אמונים אני. לחלוך אלי הצליחה
נא לעבדך. והשיבה נמשי כנואמך. צהל לתח ידיו
על שורו וביקש צרי לשחצו. ורשות לצלעו
וכך היה אומ'

5

קדמו קרסוליו אצל שני שעירים מועדי כלילח
כהרם בערבה קצין בית אב משמאל וסגן מימין
שתולים בנווך להפריח בחצרותיך. רמו חברים
וטרף בקלפי ועלה הראש לשם והשני לעזאזל
ריתק בנושא. דלח שני לחת אות. ללבן אדמני
שת פניו. כנגד גורה מסרו לעתי עד עת

ישלחנו שלחיו יישר. לבית השחיטה. כי ללא
אוכל הוגרל לניחות. תר לשוב אצל פרו שנית
והשכין בין קרניו. ידירות כפיו תעות ונסתרות
ומחצי אשמות שלו ושל שבטו עליו התורה

15

וכך היה אומר

תמך מאכלת ו[הולכ]ה בצאורו וקבל במורק [שט]צת
שחטו תגרו לאחר למרסו רותח שלא יקרש
וצורך בו לחטא. שמו וישב ברוכד רביעי

ANHANG XII.

Bodl. Ms. Heb. e 69 (2847, 17) (oben S. 96).

(nach Photographie)

50b.

fol. 50a.

מורבק קשור כחותם על לב
 כאיוור למחנים כטבעת לזרוע
 משוך באהבה לחררי מלכו
 לעשות רצונו ועוב רצון הורהו
 מחובב ערי נצח למוציא חוצה 5
 כה יהו הניכר אוון ועלין
 משוטט היה אמונות בארץ
 לכן אל אמונה סיקל לו אורה
 מדריך פושעים לשערי תשובה
 באו ממסלותימו 10 זה ינהגם
 מעת הוטל להסקת כשר
 העיר רחמיו היות לו למשען
 נ.
 נבחר עלי זבח גזוע למאה
 ובאומר קח נא לא איחר עשות 15

לשחק קיפל וירד לראות
 העיר והמגדל ופיץ לא יבצר
 להם הלעיג יושב שחק
 ונבללה שפתם ונבקה עצתם
 לכל רוח פוורו וכמוץ הונשפו 5
 כי עצת חכם לנצח תקום.
 מ.
 מפנית מורח צמח כוכב
 מבחיק נגהו לממשי באופל
 מראיהו נוהר 10 כגלגל חמה
 ויוו כלפיד וכאילת השחר
 מורגל לחסות בצל דבר לו
 לך לך ממות לארץ החיים
 מאם בתעתוע גלולי זהב
 נמש לנסבל והכיר לסובל 15

1 Cant. 8, 6. 2 vgl. Jer. 18, 1 ff.
 3 Cant. 1, 3. 5-6 Gen. 15, 5.
 7 vgl. Sech. 4, 10. 8 Deut. 32, 4.
 Jes. 62, 10. 9 sic! 12 Ps. 18, 19.
 14 vgl. Gen. 21, 5. 15 ibd. 22, 2 ff.

1 Gen. 1, 15. 2 ib. 6. 3 Ps.
 2, 4. 4 Gen. 11, 9. Jes. 19, 3.
 5 Gen. ibd. 6 Spr. 19, 21. 8 Jes.
 41, 2. 9 Deut. 28, 29. 11 Ps. 22, 1.
 13 Gen. 12, 1.

51a.

קצף הרחק ואל אהתל
סוכניי חסד סן יאשמו מצפני
קרסולי אשר סן יהו למעודה
הצליח לעבדיך כציר אמת לשולחיו
קפץ לחמוך שתי קרנות פר 5
סמך ידיו בכבוד עליו ונתורה
וכך היה אומר אנא השם חטאתי
עויתי פשעתי לפניך אני וביתי אנא
השם כפר נא על החטאים על העונות
על הפשעים שחטאתי שעויתי 0
שפשעתי לפניך אני וביתי ככתוב
בתורת משה עבדך כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני השם והכהנים והעם
העומדים בעזרה והמשמשין בהיכל 15
בזמן ששומעים את השם המפורש

2 Ps. 32, 10. 3 Ps. 18, 37. 4 Spr.
25, 13. 5 ff. Joma III, 8.

51b.

המפואר היוצא מפי כהן גדול בקדושה
ובטהרה היו כורעים ומשתחוים
ונופלים על פניהם ואומרים ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד
אף הוא מתכוין לגמור את השם 5
כנגד המברכין ואומר תטהרו

ר.

רץ כאריה לשער היסוד
מצפון מובח ושם שעירי עיי
רוענן בקומה בעמדו בחוץ 10
כלולב ממוצע בהרם וערבה
רצו עמו לבל ילך לברו
ראש בית אב וסגן הכהונה
ראש בית אב לשמאל וסגן לימין
והוא מוקף במ כבין ההרסים 15

8-15 das. III 9. vgl. j. Erubin V 1
(22c). 15 Sech. 1, 8.

ANHANG XIII.

Bodl. Ms. Heb. e 40 (No. 2705, 16),

(oben S. 93 f.)

(nach Photographie).

fol. 56a.

הימים^ו סדר פייסים. להגיש עושים. ועת ברק
 נוהג דם ממרסים. ועל פרו ידו ישים^ו סיח שיר
 וומר. יענה לשמור. בעדו תחילה גומר. ווידוי יען
 באומר^ו וכך היה אומר
 5 עמם וטבל. לבוש פו הובל. פן ינובל וכוזר יתאבל
 עינו ברמעה. שמא טעה. מתיירא משבועה. ופרחים
 מכים באצבע בכל שעה^ו פירחי כהונה יעשו נכונה
 בעדו ובעד ביתו לכוונה. מקריבים בראשונה^ו פנה
 לפרווה וקירש. ולבש בגדי הקודש. שעיר לשם חי
 10 קירש. ושעיר לעזאזל עונות להרש^ו
 צפון מזבח יטהר. ולא יאחר. איוה לשחיטה בחר
 בעד יחבר^ו צקן לחישתו. יביע ברחישתו. מתורה
 בשחיטתו בעדו ובעד ביתו. וכך היה אומר
 ובני אהרן^ו קירש ידיו ורגליו. בכפרו
 15 בעד רגליו. ולבש בגדי כילוליו. ולשלח שעיר
 מאיליו^ו קרא להעמיד תמידם. פני אל מעורדם
 לסבול ולענות ייחודם. עד יעבור פחדם^ו רץ ולבש
 שמונה. להעביר כתמי שושנה. ולהעמידם באמונה
 פני אל לא שנה^ו רחש יביע לשוכן מעונה. אנא

1 Joma II 1—3. 2 III 1. 4. 3 III 8. 5 Gegen Lev.
 16, 4. 7 Geht auf I 5. 7 zurück. 9 III 6. 11 ff. III 9 ff.
 14 ff. gegen alle Vorschriften.

56 b.

שא נא. מתפלל סלח נא. בעד אום אני ישינה.
 וכך היה אומר. עוֹשֵׁ שֶׁב פִּנֵי קְרוּשִׁים. והפיל
 רוב רחשים. ולבש בגדיו המקודשים. ושטף עשרה
 קירושים⁹ שיר המעלות. פֶּן פִּנֵי צוֹר לַחֲלוֹת. בצאתו
 בגדולות. כהושלים חמש טבילות¹⁰ חקפו חמימים
 לאפדו אדומים. והקטיר סמים. ונירות החמים¹¹
 תכלית מלאכה. סדר כתורה וכהלכה. ועמד במערכה
 כיצא בשלום ובברכה אשרי העם
 וכך היתה חפילתו של כהן גדול בצאתו בשלום
 מן הקודש. יהי רצון מלפניך וג' ועל אנשי השרון
 אמת מה נהדר היה כהן גדול
 כאוהל נטוע מפי הגבורה. היה כהן בצאתו מן הק' לכפרה
 ועתה לי אני ומה יתרון לי שאני גלמודה ואין מי לטהרה
 כרביר המוצהב בשבעה זהבים. ה' הדור בחשלימו מנחת קרבים
 וע' לי א' ו' ית' לי שא' ואשימה וא' מגחיל חלבים
 כוונות מוכח מלא מורקות ה' חמוד בצפצפו ביום נאקות
 וע' לי א' ו' ית' לי שא' טנופה וא' מי לנקות
 כיועץ במלחמה מחיש ישועה. ה' כהן בקומו סליחה לשעשעה
 וע' לי א' ו' ית' לי שא' לחוצה וא' זכות לסייעה

1 Cant. 4, 2. 2 VI 2.

ANHANG XIV.

Bodl. Ms. Heb. d 42 (2740, 8) (oben S. 97)

Mit Vokalzeichen. (nach Photographie.)

25a.

מפרישין כהן להרים. מביתו ללשכת פלהדרין. ועמו מוקני סנהדרין.
 ללמדו עבודת כסופים. ממינים תחתיו אחר. פן בפסול יאחר. לדעת
 באיזה יבחר. שלא יקדים ויאחר. < מלמדים בכל יום. סידר עבודת
 היום. זורק ומקטיר ליום. ומקריב ומטיב בצביון. מסרוהו זקני סגולה
 5 ליודעי ערך תפלה. קורא בפיו להרגילה. לגמור ערך מחילה <
 מערב כיפור משחרים. כמורחי לפניו מעבירים. אילים כבשים ופרים.
 לרגלו עבודת כסופים. מסרוהו זקני בינה. אצל זקני כהונה. לעליית
 אבטינס ניפנה. וקוראים לפניו בתחינה. < ממונה אתה שלוחינו וגם
 שליח קהלינו. משביעים עליך אנחנו. בשם השוכן בקרבינו. מידת
 10 קרבנותיך הקים. ראשון ראשון להקים. בלי לשנות חוקים. להשמר
 ממנהג צדוקים. < מדמיעים עיין בביקושים. עת מכהן מתפרשים.
 הוא דורש נדרשים. והם לפניו דורשים. מורגל היה במקרא. קורא
 בדת מקרא. ואם נמנע מסיברה. קוראים לפניו ליקרה. < נואמים
 לפניו קדמונים. חידות נביאים וקצינים. מפעל יושר כהנים. היו לפניו
 15 משננים. נאמן לכן מחנן. לפני אביון חונן. דת למדו משנן. מקדם עשות
 יכונן. כיכ כאשר עשה ביום הזה.
 נגד דימדם חמה. נמנע מרוב הטעמה. שלוא יבוא לחרדמה. ויויח צורכי
 חמה. נימנומו אם להטעית. פרחי לזיה להבעית. מכים באצבע אמצעית.
 ישימוהו לגוי מרעית. נואמים בקול גדול. אישי כהן גדול. הפוך
 20 בריצפה לברול. פן מטהרה תחרול. נקיות אום קנויה. כך היום תלויה
 נצור שימור בנויה שיר המעלות לידידיה. ניהלודו רוכי
 קהילה. בהכרה כל הלילה. משמיעים שיר ותהילה. לאל נורא עלילה. <
 נגידים חצות לאורה. כגבר עת יקרה. מהם חמלא עורה. קודם
 הנץ השחרה. < נצר הממונה לשעה. בעיתים

25b.

שואל לירעה. זמן שחיטה הגיעה. שלא להוסיף ולגרועה. נהרו פני מובח
מחברון עת היותה. שלא להטעיתם יריח. להקריב קרבן ריח <. ניבחנו
במרה . . סות. שמורים בארבע פייסות. לשחיטה ולזריקה פסות.
ולדישון ולהקריבה מתפסות. נכונים בוריות ונמהרים להעלות לכבש
5 איברים. ראשון ראשון להתרים. שלא יהיו מתאחרים. < נקדש נישבל ונקדש
ארבע בתוך המקדש. בשמונה קידושים יקדש. וראשונה חוץ למקדש
ניבדל לכהן ולשרת. חמש טבילות ישרת. מכיור ירחץ בַּמִּסְחָה. הוכללו
לקידושים עשרת.
סדין שֶׁלְבִיץ פרשו. מראיתו מעם יכסו. קידש תחלה בכסו. ויריו ורגליו
10 נעשו. סחה גופו בטבילה. כירד לבית הטבילה. ועלה ונסתפג בחמלה.
ובגדי זהב אסתלה. סכס וקידש שנייה. מקיתון שלוחב עשויה.
הביאו לו בריציה. עולת חמיד העשויה. שמו לשחיטה מושרק. קרצו
ואחר מירק. קיבל דמו במזרק. ועל המזבח זרק. סמך למקדש
במישרים. להקטיר קטורת עתרים. ולהיטיב נירות שחרים. להגיד
15 הראש והאברים. סידר חביתים במיסך. וגם יין לנסך. מחמין חמים
במסך. לזקן ואסתגס להסך. סקרוהו לפר ולהשית. וסדין לפרוש
בראשית. מעם ניבדל להרשית. וקידש פעם שלישית. סוגל לטבול
ברחיצה. ונסתפג בעת יצא. עט לבנים בריצה. ורביעית קודש במרוצה
סגנים מפילי פיסיו. קונים פר מנכסיו. להזכיר עליו מעשיו ומעשה
20 קרוביו וגיסיו. סידרו למערבית המזבח. בין האולם ולמזבח. ראשו
דרומית המיתח. וגופו צפונית השמית. סוגב כהן במזרח. ועיניו
למערב היפרח. נוכח ארון מאורח. נתלה סיברו בצרח. נפל ידיו עליו
חיוק בסמיכה אציליו. מזכיר עקש מעליו. התודות כך בפילוליו
וכך היה או'

ANHANG XV.

Bodl. Ms. Heb. d 41 (2714, 1) (oben S. 98).

Die oberen Zeilen, besonders in der Mitte, verwischt. (nach Photographie).

fol. 1.

ועליו ניצב. יה לחוותו סולם מוצב: יהו . . . רדים. י . . .
 בכסי רום לחוות חרידים: יקרחו בע[יני נ . . .] באזניו הקשיב. יצא
 מפי צדקה דבר ואין להשיב: ימיני . . . עורך. ישר
 תנחך זרועי תקשרך: יצרחך לי לעבד [בחר] תיך לי לבן ייחסתיך
 5 לי בכור וששתי לרעתך כנגדו חש: יקוד אש
 הומר איש ופליא חכ מש. נברה נצח. ייחת
 כקש לפני רוח בר. פ. בר חלק היסריץ ילדותו
 בראותו קדוש עריץ: ידירים ים שלימים. יחד שנים
 עשר שבמי יה והם לקהל עמים: כאראלי טוהר שלישי נז[בר]
 10 כמשלשי קדש נתאב ונכבד: כרם חמד צמח שילוש סריגים.
 כארזים סגויים בשושנים סוגים: כלי שרת למעון יובחרו. כנסוע
 ארחם קודש עם עברו: כניחם ברית החניט עמרם. כלולים לשלוח
 רם: כבולים הרריר ציר שש מאות אלף. כגי . . . וב נייער נוגש
 לחלף: כרועה עדרו ניהג גאולים. ככהמה בבקעה העבירים גלים:
 15 כשורו כי עברו דגן שחק כילכלם. כעפר שאר בצייה האכילם:
 כגשו שרי בתך ענן להר. כהתקדשו שבוע כתלמיד שם ניוהר:
 כחכם עלה עיר גיבורים. כאיל שבה שבי ותמהו אבירים: כגלילי
 זהב לוחות הוריד. כעטותו קרני הוד קהלו החריד: כוחו יופלא
 אדרים להפיל. כבירי מלוכה להסיר ולהשפיל: כמהו צמאים
 20 ובאר פתחה נביאה. כגוועה פסקה כי על ידה באה:
 להנחות פדיון צור בענן הילך. ליד ציר במישור אתו מהלך: ל' י' צי'
 ליציאיו עדי עד ואת חק ברית אומו. לחסנם כהונה בקדוש מ' ס'
 משרת שמו: לקריאי מועד שאולה הורדו. לבית חפשיית שבת
 נגיד הפרידו: לקוחים למוות הציל הורם בעומדו. לבן מתים וחיים
 25 ושם אל חמדו: למכפר חמת מלך קיים שלום ברית. לכל [קני?]
 מנורה עד אחרית: לא יקרב זר עבודתם לעבוד. להם היא [לשם?]
 להסארת ולכבוד: לנחלת צבי לא הגילו עם סגל. למו ארון לחלק
 והם לו לרגל: לגאון ולגודל ארוחות היעניקם. להם הקרשים חיות
 מזון חוקם: לעת חינוכם ציר לקרשם מחישו דם. לקח זכרם ותיוקן
 80 עבודות לימדם: ללבוש שרר במעטי חשבין. לפתחי לן בין שריים
 יחד להרבין: להרחיץ יד ורגל בבואם לשרת. להיות עמידתם מ' ל' אכ'
 כמלאכי שרת: להרצות בסועל בפילול כי זה. למלא יד שבעה לפני

fol. 1b.

יום זה: ממון[ני] שבט יפילו פור. מיד ציו עלות לעבודת כיפור:
מקדש שבוע מרב[ע יב]רל. משוש לשבת קודש מאהל יבדל:
מותקן תמורו פרה..חר [מן]פרש פן יוספל וזה יבחר: מימי נידה
יווהו למוהר. מולת שמן משחה כי במ יטהר: מחתך לקרוץ
לזרוק ולהקטיר. מ..... נירות יוסטר: מנת מוכח ייא'
5 להקריב ראשון יגל. מנת תחלה בראש וברגל: מתי סוד
תבונה איתו חוברו. מ... סדר הם עימו דיברו: מאתמול יובא
לשער הקרים. מעשה הרגיל לו לפניו מפקידים: מען פימו א
הקשיב וריפיננו אמיץ. מפעלך בכל אלה חזק ואמיץ: מחצות יום
10 מיעטו מינו סעודה. מקרה פן יטנפו ותועכב עבודה: מגדולי מ'
מטהו מיהרו לגדלו. מחבוריו מחנכיו עיצו להבדילו: מקום בית
רקח רגליו הפסיעו. מלשנות חזק אותו בשם השביעיו:
נולד דמעיו כי לכן צרכו. נעגמו גם הם ופרשו ובכו: נכוחים פילש
הדרושים בכל חפץ. נמוגתם בטעם אמריו יפיץ: נמצא שיכח
15 או לא בן שמוע. ניב פה המתיקי בכתב קודש להשתעשיע:
נבוני סוד שיח מלכים ירגילו. נגרו בכבוד ונפשו היגילו: ניצוחי
היכל ששו לשוור. נדודים בשבעו ומשואנם יתעורר: נוגנים
צדדה באצבע היכו. נוכח ריצפה משכנוהו ובחרר הילכו: א'
נתרגשו בחצות בווי חוקים. נצירת עבודה לילה להקים: א'
20 נמהרו לשרת וטבלו כדרכם. ניצבו עטרה להקריב ערכם: ני צ'
נצבעו בפיס להשתיק מדון. נעשים כמלאכי שלום לכבוד ארון:
נועדו עוד והפיסו והצהילו פנים. נירות להישיב ולהרים דשן
מוכח פנים: ניתמנו עוד להפיס חדשים לקטרת. נול ערוגת
בושם להריח מקטרת: נעמו עוד בפיס להעלות אברים. נת'
25 [נתחי] ראש ופרד לערוך מעברים: סיפרו לו כי נוגה ברק.
[סבר] עפעפיו צהר כברק: סיבכוהו בגודל נכבדים והקיפו. שרי
מטהו אותו החקפו: סלול נגדו יישרו בהצנע לכת. סערוהו
חינכוהו כמחר במלאכת: שמחו למשכו לבית טבילה חוץ.
סוגב כאלוף מסובל ויץ בלב גחויץ: סדין שש פרסו בינו לבין עם.
30 סומכיו הוסיפו לו גדולה והונעם: שמלות שארו פשט ומבל.
סיפג ולבש פז אשר אליו חובל: שש בלובשו שרד כלי זהב.
סוגב ורטה כמחוצבי להב: סידר עבודתו על לבו תר. ששון

ANHANG XVI.

4 Fragmente (oben S. 98).

- A: Tayl.-Schecht. Coll. H 6, No. 53.
2 Bl. Quadratschrift, der Rand bis Z. 13 abgerissen.
- B: Bodl. Ms. Heb. d 59 (2845,4), fol. 32a—33a.
Quadratschrift, stellenweise vokalisiert, vielfach verwischt, namentlich im unteren Teile.
- C: Bodl. Ms. Heb. d 41 (2714,14 b), fol. 66.
Quadratschrift, geschrieben mit genauer Beachtung des Aufbaus.
- D: Bodl. Ms. Heb. e 71 (2849,7), fol. 15a ff.
Sehr zierliche Quadratschrift.
(Alle nach Photographie).

A.

1 a.

. ב.] יבורי כוח עושה דברו
. כ.] יום בנוגה היום מיתחדשים
. ב.] יצר למחללו יום אש יוקדת כל היום
. בשיני לאומרי יש שיני ברא עולם
5 או שיני בפרשו בשיני מעשה דוק [ויהי ערב]
. ויהי בוקר יום שיני: גיא החסיף
. גורניה באסיף להעיש ולהאסיף
. ונס לו בכסיף ער פה תבוא ולא תוסיף
. לחבב בערץ גאונה בפרץ בלי לנס
10 בעדם פרץ ומד מארץ וכל בשל [יש עפר ארץ]
. גור לעולם לבל יעברו גבולם גאים
התנה מצולם גוי סלולם בכפותיך להסלילם
והמים להם חומה מימינם ומשמ[אל]ם: ער (?)
בשכל מראש ועד תיכל גיא הדגין באוכל פורם
15 וורעי אוכל גוממל ומאכל חונן ומכלכל ורע
לווריע ולחם לאוכל. גיאיות להרשיא העשיב
והרשיא גידל פרי נישו לדוקקו וגושי גמר בשם (?)
פועל שלשי ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: ד.
דילק בעליונים מאורות לתחתונים דוהרים
20 שנים כחיצו דשיונים רתח משננים ולא

1b.

[.] לאותות ולמועד[ים ולימים ושנים: ראות
 ום דגולים בהוים ושקולים "'
 ך. כיווים ואומר ציווים בכל הארץ
 [יצא קום] דוק הוקדר בכקשו הדר דודי
 5 לעבר וסדר דגלו הודר בצבא
 . . . [.. מרב] אונים ואמין כוח איש לו (sic) נעדר
 . . . קנה לו בעורי שבילו דוממו שנית
 . . . ק חבלו דוממים שלישיית להעלו
 לו בכור שורו הדר לו: דעת מודעי
 10 זמני רגעי ועיתוחי שעי דיברת
 רבי . . . כן ברביעי ויהי ערב ויהי בוקר רביעי:
 השריץ מעופף והשחיץ לנוסף העיט לעופף
 השרץ לרפף הרקק ציפף ממי יפוף נפש היה
 ועוף יעופף: האוכל לסנופר משם חפר "'
 15 תרחף בשמי שפר מתניף עפר הוצב למספר
 ולא נספר שם רמש ואין מספר: היכין למחופשת
 מעיו עשת המשוך ליום תחבושת בחכה "'
 מאוששת חזה לזכר ברשת מיד נדרשת לא
 יכריחנו בן קשת: הסנפירים לטהור וכל יאור
 קשקשת

B.

32a

. אחריו צבאת (?)
 משמרותיהם בקבע עשרים וארבע מתנותיהם בתבע ועשרים וארבע
 מחלים שבע לדלות מטבע עפר יעקב ומספר את רובע
 מחטא ומוה ביום הזה. מיגנס אלי זה על ידי חווה
 5 מהיר במחזה. לעשות בקץ זה. כאשר עשה ביום הזה. ככי כאשר עשה
 נוגנים בשירתם. ומשמיעים בעדתם. נשיא מכהונתם להפריש ללשכתם
 נוהג שבעה כדתם. קדם יום מחילתם. לכפר על בני ישראל מכל חטאתם
 נגדו דיע מקריאים לכל ייקר במקראים. נשואה שנייה בנישואים לעזרו ממציאים
 נכונות אותו מידעים. לשחוק ולזרוק במדעים. אנשים חכמים ונבונים וידועים

- 10 ניהגוהו קהל אחי. ליטול ולזרוק ניהוחי. ניעמוהו בכתבי נכוחי. לרגלו בעד שבחי
נצור לקטרת רקוחי. השביעוהו בשם חי. אשר בידו נפש כל חי.
נדרו מסיבבו בוכים ובוכה בעיצובו. נידרו שינת מסיבו צרדה בקשבנו.
נוהם בלבו והוגה בניבו. אם יי לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו.
נשף בחוץ יצריחו. מפסים אשר יצליחו. נאות דשן יפצחו. ויטבול ויתעלסו.
15 נצבעים קטרת יפקחו. ומעלה אברים יפענחו. שתולים בכית י, בחצרי אינו יפריחו.
[סמו?] כים על צדק. למורח רצים בצדק. סקור באמונה ובצדק. ברקה וריחת צדק
סבר זכרון צדק. לעורר ללינת צדק. מי העיר ממורח צדק
סלול לחוץ ידריסו. ולבית מבילה יפליסו. סדין בד יפרשו. ויטבול ויעלה ויתעלסו.
לבישו יכניסו אלה הבגדים אשר יעשו
20 [ס] אציליהם. שאת בכתונת שיבוציהם. עון כתנת שבטיהם
. המוניהם. חגירי אוור במתניהם
. לכפר. סוחו . . . מעלים להיפר
. על לשון הרע מכפר. כי ביום הוה יכפר
ס משברי . . . לב. סלוח להיריהור הלב. ולאפודת חתולי לב.
25 ס ולב. לחוקר כליות ולב. כי הוא יודיע תעלומות לב.
ע אורה. שתי אבני אורה. עליהם שמות ברה. בשמיר מבוארה.
ע קרא. מונה מספר לכוכבים. לכולם שמות יקרא.
ע ראובן ושמעון
הנייתם

32b.

- על עקב בשתם.
עשיית חשן לעקוב. שפטי בלב עקוב. עליו שבטי יעקב וארבעה . . .
עולליהם בלי לרקוב. עלימו חרותים בניקוב. שם אברהם יצחק ויעקב.
עזי פנים וסלונים. בתפילים שבין עיניו חנונים. עזי מצח ומגינים. בציץ ש...
5 עליהם בכתב נכוחים. בפיתוחים מצויינים. שם אלהי האהים ואדני האדנים
עץ ושאל בלמד. באורים ותומים להתלמד. עט שמונה בצמר. כמשכיל ומלמד
עוז פניו בחמר. נדמה כשהוא עומד. כמיכאל השר הגדול העומד
פניו קירש להורות. ושחט כתורות. סקיד אחד מחבורות. קִירָק סדין כח חרות
פסע וריקה לורות. והקטיר תיטורות. בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות.
10 פילש נתחים וראש. חביתים וניסוך ותירוש. פנה לפרוה לדרוש. וקירש כמראש.
פשט למבול ולגרש. זרע אמת מלרוש. ורחץ את בשרו במים במקום קדוש.
פגרו סיפג שם. ולקח בגדיו ולבשם. פסות ידיו ורגשם. עם רגליו קרשם.
פנה וזו משם. ותבע פר הנירשם. אל המקום אשר עמד שם.
פני פר הניקרב. הורה כלפי מערב ועמדו במורח מוארב

15 פשע צעיר ורב. להרחיק מעם רב. כרחוק מזרח ממערב.
 סץ בניב משפר. רחום כעסך יוסר. פילולי לפניך יושפר. ועוני ופשעי יכופר
 פשעיו בוידיו להחכפר. פנה כניגש אל הפר. וסמך ידו על ראש הפר
 וכך היה אומר.
 צעד לאיתון בעילוים. וכליותיו מעלוים. צדדיו שני זריוים. מפה ומפה מזורוים
 20 צפרים שנים אחוים. שם מאוחוים. ומאת ערת ב' יש' י'ש'ש' ע'
 צימד פורים וגיור. בקלפי להחזיר. צלול עון בצוללם. וחט חרוט בברול
 צוין לעוראל. ועונו למעויוים אל. גורל ליי' וגו' א' לע'.
 צדק גורל המנוסה. בימין אם נושא. ציר סגן עמוסה. אומר ימין שא.
 צין בשמאל והתנשא. יען שמאל שא. כי כה אמר רם ונישא.
 25 צק שניהם בסברה. על שערי הבירה. צרח לרברה. חמאת לשם הגבורה.
 צוק להדבירה. קשר בראשו קשורה. לשלח אותו לעזאול המדברה.
 ציעד הליכתו. אל פר סמיכתו. צקון לחישתו. לבני אהרן ברחישתו.
 צעק בהתודותו. פשעי שבטו ומרירתו וכפר בעדו ובעד ב'.

פר הנקרב הורה כלפי מערב C 14. פנה לפרות לפרוש וקידש עוד C 66 a 10.
 ועוני וחמאי C; משופר C 16. צעיר עם רב C 15. פניו וגם הוא למערב . . .
 C 66 b: גורל 22. מעולוים C 19. וכך היה א' אנא השם ע' פ' C 18. פתח כניגש C 17.
 השמאלי יען C 24. המנושא C 23.

33a.

וכך היה אומר

קרצו ומורק הגיש. ודמו לחוכו ריגש. קרא ואותו סיגש. ומירסו בריגש.
 קידם ולא התיאש. אל מוכח האש. ולקח מלא המחטה גחלי אש.
 קורחת וההסקה. ברובד הורקה. קידמו לו בחוקה. כף ומגים בחוקה.
 5 קח מנה שחוקה. כמו הותקה. ומלא חפניו קטרת סמים רקח.
 קטרת לקח. ועל וגם כף רוקח. קילעו בשמאל רקח. ובימין מחטה קח.
 קידם היכל להרקח. כהוקח ופקח. ישמע חכם ויוסף לקח.
 קפץ מדרך גגכה. ולבין לפרוכת בא. קל והשמיל נתיבה. אל ארון משיבה.
 קדם לשם הובא. בחביון עזו הנחבא. אל נערץ בסוד קדושים רבא.
 10 קטרת להתמיר הקדם. בשתיית מקדם. קנוע צאן אדם. ערך ויצא לווערם
 קיצר תחן מלהפחידם. על שייגם ועל מירדם. וימצאו בני אהרן אליו
 את הדם

רין קצין עם. לכפר פשעם. ריסם עליה פעם. ושבע הויות הפעם
 רשם (?) הדם בנועם. על כן המונעם. ושחט את שעיר החמאת אש' לעם
 15 רחש אומר משופר. וקיבל דמו מרם פר. רחום כעסך יוסר. ועוני יכופר
 ר. . . וספר. אחת ושבע במספר. ועשה את דמו כאשר עש' לדם הפר

ו. כן שבהיכלו. ודם פר להציק כאילו וישחט לאילו לעומת אילו
 ר. למולו. מדם שעיר קהלו. כאשר יעשה כן יעשה לו.
 רץ לזבח. וחיטא את המזבח. ריבוע קרנותיו המריח. ושבע הויות הצלית.
 20 רנן ורומם ושבת. לאל המשתבח. ואת הדם יצק אל יסוד המזבח.
 רץ אל שעיר עזאול רסאות זו להתעל. וצדק להועל
 סמך והואל למגן לפני אל. והתורה עליו את כל עונות [ב' י']
 וכך היה אומר
 שלחו משם ביר עתי הנרשם. שחוטם הגישם. והקמיר חלב אישם.
 25 שורתיהם בריגשם. לחוץ לגירשם. ושרפו באש את עורחם ואת בשר וא' פרשם
 שבילו עד גזירה. כמיל הילוך וכמיל חורה. שוהין כרי מיל אחרת.
 ויראו שהגיע לגזירה. ועל מקומות עשרה. דכאיות מנפים לבשרה
 והכהנים והעם העומדים בעורה. שיבוצי' פשט וקירש בגילה.

קדם C 7. ועל כף רקח C 6. ממנו. כמו הוחקה C 5. מוסקת C 4. על C 4
 19 A hier beginnt A, 2 a. 18 C. soweit C. היכל כהוקח משכיל מפוקח
 שילח A 24. in B verwischt, nach A. 22. רק יחד דמי זוכיה לחיטא הט[זכיה]
 דודכיות A וירעו A 27. ? אוהחא A 26. חלבי אשם A

A.

2 a.

ובגדי עצמו תלה שימע סרר בהיחגלה ובירך
 15 שמונה לסגולה שמונה לימד כלומר להסכילה על התורה
 ועל העבודה והוריה ומחילה ועל המקדש ועל ישראל
 ועל הכהנים ושאר התפילה: שאירו הצניע מעם וטבל
 וסיפג בנועם שמונה עט והנעם וקירש כפעם בפעם
 שיי יעשה מוספי עם אילו ואיל העם וכפר בערו ובעד העם

17 beginnt D. שאר

D.

15a.

ששית יקדש ויטבול בקודש שלבוש
 לכן יחדש ועוד יקדש מבית קודשי קודש יוציא כלי רקח
 5 ויקדש ופשט את בגדי הכר אשר כבואו אל הקודש שומר
 וטובל כאמור מקדש ועוטה כשימור שי ערב יגמור וסמים
 עם נרות יחמור נושא ידיו ומברך לשמור משולשת בכרכות
 שמור אשר ברכו יי צבאות לאמר תכלית פועל
 קישוטיו יקדש כמשפטיו יפשוט כלי קישוטיו ויאפור
 10 מעטיו. וקני שבטיו ילווהו עם שליטיו וכל ישראל וזקיניו
 וש' ושופטיו תמימים באותה השעה מחכים לחשועה
 כי שלוחם נשעה ולא בא לפשיעה הם עומדים לשוועה
 והוא פתאום לנושעה מבשר טוב משמיע ישועה

הדרוהו וקני A 10. שם נושא A 7. sic! richtig in A. 5.
 שמע פתאום A 13. תכפו שם A 12.

15b.

תנה אות לנו למשליח ענו להם גם בינו לחוט של חכמים התקינו
 חציו קשרתי בסלע כהיבינו וחציו בין קרניו כהתקינו אם יהיו
 חטאיכם כשנים כש' ילבינו תחתיו נפל בהרים ועצמותיו
 משתברים יוהרים היו ומתפורים אברים אברים. ידעו
 5 ישרים כי הואמן בדברים הולך צדקות ודובר מישרים
 תולעי חמוקים כצמר מנוקים עונותיכם עלוקים במים
 מצוקים ומשור פינוקים וממעודני תפנוקים לנו אכלו
 משמנים ושחו ממתקים < תם עון איומתו במילול
 שפתו לשמש בתקופתו נרמה בצאתו מזה ומה תכופתו
 10 בעיטור והידור לייפותו והו כחתן יוצא מחופתו
 אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אהיו
 וכך היתה תפילתו של כהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש
 ובכן יהי רצון ורחמים מלפניך יי אהינו ואהי אבותינו

16a.

שלא יצא עלינו גלות לא ביום ולא בשנה הזאת ואם גרמו עונותינו
ויצא עלינו גלות יהי גלותינו למקום של תורה ועל אנשי
השרון היה מתפלל ואומר יהי רצון ורחמים מלפניך יי אהינו
ואלהי אבנו שלא יעשו בתוכם קבריהם ואל תיפן לתפילת עוברי
5 דרכים על הגשמים ולא ליורדי ימים לבל יביאו סרה לפני המקום
יהי רצון ורחמים מלפניך . . . שתהא השנה הזאת הבאה עלינו ועל
עמך ישרי שנת אסומה שנת ברכה ש' זול ש' שובע ש' גשומה ושחונה
ש' טלולה ורשונה שנה שלא יצטרכו עמך בית ישרי אילו לאילו ולא
לעם אחר בתיך ברכה במעשה ידיהם < אמת מה
10 נהדר היה כהן גדול בצאתו בשלום מן הקודש < מה נהדר
כארו לזכרון מעביר אף וחרון כהן משרת מבני אהרן
כברוש מעוזר משובש מושור כהן משי מבני אלעזר

ANHANG XVII.

Bodl. MS. Heb. f 21 (2727, 11) fol. 64b.
(ob. S. 98).

רשות.

אהמה ואמיחה. ברוך אסוחחה. גדולה
אפציחה. דודי אשביחה. הורי
אנצחה. ואשיג רוחה. זכות וסליחה

ANHANG XVIII.

Bodl. MS. Heb. d 41 (2714) fol. 8b.
(ob. S. 99).

בריות עולם.

אמון שיעשעחה. תחילה להשית. עד לא אימצתה מעשה בראשית.
עד לא הכל גלוי לך הכל < בחוכמה חקקה. מיפעלות רשומות.
עד לא בנים ניקבו אלה שמות. עד לא עולם אתה מעולם. גבהי
מדומים. בחוכה לבקרה. עד לא גיאה דיבר ויקרא. ע"ל היב ג"ל הכ'
דיקדוקי כל. בעצתה חיבר. ע"ל דרש קרא וידבר. ע"ל עיו א"ת מע'
הכין ופעל. בקיו מחוברים. ע"ל הפריש באלה הדברים. ע"ל הכיג לך הכ'
וציוה ויעמוד כל. במאמרו לשוע. ע"ל ואחרי נאמן עמד יהושע. ע"ל ע"א
זאת היתה בינת מבטים. ע"ל זקנים ושפוט השופטים. ע"ל עיו את' מע'
חוכמה היתה. או מיסומו אל. ע"ל חפץ עמידת משה ושמואל. ע"ל עיו את' מ'
מעם וחוכמה. מיימה נימלכים. ע"ל מיכס ממשלת מלכים. ע"ל הכי ג"ל ה'
יום יום משחקת. לפניו שעויה. ע"ל יקר נבואת חזון ישעיה. ע"ל עיו את' מ'
כולל עולם. בסוד ענוותי. ע"ל כתב ספר ענתות. ע"ל הכי ג"ל הכ'
ליבראות הכל. גור האל. ע"ל להיכל הובל יחזקאל. ע"ל עיו את' מ'
נכון מאו. קבע במדומים. ע"ל מלאו שנים עשר נביאים. ע"ל היב ג' ל"ה

15 מגיד מראשית. חזון מיתנבאים. ע"ל ניכתב בדברי הימים. ע"ל עולם א' מ'
 סוף והכין. להבות אילים. ע"ל סופר ספר תלים. ע"ל הכ' גיל ה'
 ענניו פרשו. סביביו עיווב. ע"ל עוסה וניתרפה איוב. ע"ל עיו את' מ'
 פקודה מראש. בסוד החרות. ע"ל פירש מגילת רות. ע"ל היכ גיל הכ'
 צפונה מקדם. אור לישורים. ע"ל צדק ידיד להביע שיר השירים. ע"ל ע'
 20 קרא לשמים. ורם כולילת. ע"ל קרא אנחותיו וכתב קוהלת. ע"ל היכ גיל הכ'
 רכב כרובים. כהעלה במחשבת. ע"ל רבתי בדר ישבה. ע"ל עיו אית מ'
 שחקים פרס. בתווך לבתר. ע"ל שבויים נושעו על ידי אסתר. ע"ל היכ
 שתייה רקיע. והיעמיד עולמו. ע"ל שימע משלי שלמה. ע"ל עיו את'
 תיכן כל במאמר. להודיע דיני אל. ע"ל תינסקן חס לך דניאל ע"ל הכ' גלי
 25 תיקן עולם. במאמרות גזירה. ע"ל תקף עזרה וכתב תורה. ע"ל עיו א'
 חמימה מקדם. היתה מעולם. ע"ל תיכן מאז נכון עולם ע"ל ה' ג' ל' ה'
 נשילת רשות. אוהילא לאל

איצב ברעד ובפחדים. אחגה צדק בקרב ידידים. אשמע ואשמיע
 לשון

למורים. יי אים נתן לי לימורים < בעמדי לברכו אז לי מעון.
 30 בטוח אני בצור מגדל עון. בזאת במחתי כי לפניך אל יעוו. בירצו
 העמדתה להררי עון < גשתי בתחנון על צבור עדתי. גיעייתי
 יאווין מלענוש יחידתי. גושן אצל חכמי דתי. גדלו ליי אתי <
 דגול תהילותיך בשנני. דברי ירצו ואל תענישני. דתך למדיני ואל
 תבישני. דברתי בילשוני < הן בדתך חקתה לא תלין פעולת שכיר.
 35 תחיש שכרי כעבודת שכיר. הצבתה פותה מני תעדי ואותי
 תינכיר. הביט ימין וראה ואן לי מכיר < ואותי בימינך חסמוך

ANHANG XIX.

Bodl. MS. Heb. 2740, 14 (d 42) (ob. S. 99).

48 a.

בשם ה' נעשה ונצליח סדרה דכפור.

אדון נוראות אלוה נפלאות בעל גבורות נורא תחילות.	אדון נפלאותיך מי יחבונן
או מי ישנן עיצות גודלך	גדלו מלספר ועצמו מלשנן
גברו מלהגיד גאו מלהכיל.	דלויים משחק גלויים מתחום
ארוכים מארץ ורחבים מים	הוד עשייתך הדר פועלך
הליכותיך מים שבילך עוים	ומי יעצור כוח ומי יגיד חיל
ומי ישנן הגת מחשבותיך	זרת ושועל ושליש מישחק
ומודרך והכל בידך ואיוה חנוחך	חניתך מלא מעלה הדום רגלך מטה
ומי יוכל שיח חביון עורך	מירחק אור עשייתך נוגה
וזרחך כמראה קשת ואור פניך	ישוב על כל מושבות ישבתה
כי כל מלואך וגם לא יכלכלוך	כבודך כערכך עורך כגודלך
כסאך כמוך ואין ידמה לך	לך אין לערוך למראך אין חבנית
לרוחך אין משקל בחכמה	מספר אין לימך וקצב אין לשנותיך
מי אל כמוך ומי אל קדמך	נורא עלילה אתה ונעלם על כל
חוקר עלילות ומבין עמוקות	סודר בליבך ויודיע סוד כל
וגולה סודו לעומדי בסדר?	עיוור לא קדמך לעור לא נחברת
והעמדת בעוך תולדות להעיוור?	פלאים מעשיך פלא עדותיך
מפורד פלילים מימך אין להפליא	צאתך כגיבור צולחך על כרוב
צורר מים בעביו צניף סדורים לך	קולך בקול מים כורם כבירים
קובץ נוזלים כאבק רגליך	ראש דברך אמת מוצא שפתך ישר.
שופט ומוכיח ולא יעשה עולה	שנוחניו כאין ימינו כצל עובר
אין נערוך שיר ליוצר כל בריה?	

48 b.

תנות גדולתך גדול העצה כי לערוך כל בעל העליליה
ככ' על יד נבי' גדול העצה ורב העליליה

בריות.

אלהי קדם על אדירים שכנתה. בתכונה דוק טרם היכנתה
5 גאות לבשתה ונאדרתה בהוד. דאית על כנפי רוח וגדלת מאד
המון אראלים מלהב היצבתה. וממעל ומחנה שרפים ממעל היצבתה
זוהרך עמית ונישגבתה בכסא. חיל חיות קודש ברכבך להמציא
טרם לשיכנך אימצתה שחקים. יה נערצת בריבנות משיקים
כיללתה צורחם וריקמתה דמותם. ליכרוב ליכפיר לאדם לנשר דמיתם
10 מרבכת חורך מעל ראשם היגבהתה. נווה גבותם מלא עיין היגהתה
סותם בדים גוויתם תרשיש. עופפות בארבע ומקדישות בשש
פעולתם כאש והם היקדישוך בסוד. צור עד לא נימלכתה עולם ליסוד
קדושים רינה אידרוך בריבנות קודש. ריגנוך מי כמוכה בקדש
שביבים כנהר מנגה נגדך משכו. לפירי שלהבות חצצים לפניך הילכו
15 תוקפך חיוו והודיות ערכו. תהילה בכנף היפציחוך ושמן ברכו
ככ' בדב' קודש' ברכו יי מלאכיו גיבורי וג' ונ' ברכו יי כל צבא'
ברכו יי כל מעשיו וכל מקומות ממ' ברכי נפשי את יי.
עד לא תיכנתה שמים בורת ואין מלבדך: שחה תושיה לשערי פיקרת עד לא
עד לא רקיע הגיר מעשיך וא' מל' קניתה חכמה ונצרתה לעמוסך עד
20 ע'ל צבא שמים לך משתחיים ו' מ' פליאה ודיקדוקיה בליבך מחוויים עד לא
ע'ל ערבות רכבתה והשמינו סולו וא' מ' סיחקתה אצלך ונחלילה סולסלו עד
ע'ל נשיתה שמים כיריעה וא' מל' מיגבהי שחק סיגבתה דיעה עד
לא מכון כסאך נכון.

49 a.

אמת מה נהדר היה כהן גדול בצאתו בשלום מן הקודש
כארו בלבנון יפה. כבחור נחמד ומיופה. כגיבור בימי עלומיו.
כדבור בהרגל העלומיו. כהדם מרובה בשרשיו. כוור מעור
בתורשיו. כוור עצם הרקיע. כחמה מבהיק ברקיע'. כסיעת
5 נטע על יבלי מים. כיציאת כסיל וכימה בשמים. כנוכח הנוגה
זרחו להאיר. כלבנה במלאחו מאיר. כמלך מכורבל במעיל בוץ
כנגיד בצבאו רבוץ. כסוס מוכן ליום מלחמה. כעץ שתול על פלגי
אדמה. כפקיד מנהיג צבא בלכתו. כציר נאמן במלאכתו. כקומת
חמרה המתנופפת. כריענון ריח נוסת. כשושן עומק בפריחתו.

10 כתקוף אור בורחתו. ככ' על יד נב' תורת אמ' ~ כל אלה
בהיות היכל על יסודותיו בהיות אורים ותומים על ליבו
ב' תענוג הארץ נתן חלבו בגדי שרר למטעי ציר שפע ברכות
שובע לכל יציר גליפת אבנים על כתיפיו בנועם. ריח המגדים יפסקו
טעם דיקדוק גבלות זהב' קדושים לו לו דיבק באהב. ב"ה
15 יער הלבנון על נווהו. מלך היה נצב בעדת מחנהו. כבודה בת מלך
פנימה בשמחה. לא תזכר עוון ביום סליחה ומקדש הקודש
על מכונותיו כהן גדול היה משרת דורו ראו ושמחו אשרי עין
ראתה כל אלה הלא למשמע אוזן דאבה נפשנו אשרי עיין
ר' ארון הקודש בני אהרן משרתים במקדש הקודש ה' ל' א' ר' נ'
20 א' גודל עשרה כיורות דבוקות בעשר מנורות ה' ההכל בשלותו
ואורכו ואוכו ועליתו זורקי דם ביום הכיפורים חט נפש בו
מכפרים טוהר בית השולחן יופי סידור פנים עליו מבוחן קורא
בחול אנה השם רואים כל העם מפיו יוצא השם שבה גדול תואר
בגדים לבוש בצאת בשלום מן הבית הגדול ה' ל' א' ר' נ' עונות
25 אבותינו החריבו נווהו וחטאתינו האריכו קיצו עונות אבותינו
איסלו אוהלנו החריבו בית קהלנו האריכו קיצו לבהלנו לולי יי
שהיה לנו ע"א גידעו בית אחרון ורשאון sie ה' דביר בטוף עוון הא'
לחשון ל' יי ע' הפכו שני מעונים ה' והיכל לפני ולפנים הא' הח?
כמה שניסע' וינכו בית וכול ה' חרר נסגד בירח בול הא'
30 הרי כמה אני סבול שימאו טהרת נאווה יפה ינחמני ענה?

49b.

הארץ כבטלו עטירתו ע' כילו נווה קדשך ה' לינת
מקדשך ה' למצער ירושל' הר קדשך ל' ובעת ובעונה
הזאת גלוי וידוע לפני כסא כבודיך שאין לנו לא
תאב לשכת כהן כה להפנות ל' שמוש משמרות
5 לחלק מנוח ל' רצוי וריקת ערך קרבנות ל' קטורת ול' דם
ונרות לבעות ל' צנעי עגולה משרת להחכים ל' פר וזבחים
ולא מחנכים ל' עטורי שבט יד ציר תומכים ל' שרי כהונה
משביעים וזבחים ל' נעימים צרדה להפיג שינה ל' מהר
טבילה ומלבוש שמונה ל' להגיש חמיר שחר בריגשה
10 לא כבוד פרווה לטבילת אחת בשנה ל' ייצוב פר בין מזבח
ואולם ל' מיכוס שעירים ובקלפי גורלם ל' חיבור סגן
וראש בית אב להרים קולם ל' זימון כף ומחתה במערכת לו
ל' וריקת ארון בית הפרוכת ל' המגים וכיסיו . . .
ל' דם פר ושעיר והווייה למשמרת ל' גוירה למש?

- 15 מכפרת בחמש טבילות מרחץ בשרו ל' בבגדי בד מ..
שאיירו ל' אחד עשר קדושות לטהרו ל' איש עיתי סליחה
לבשרו ומאז חסרנו כל אלה תלאה וראש
מצאתנו שואה ומשואה שטפנו רוש שבענו במרד
חלק קשור פיריינו עורק צרה בכל מצעדנו פ על ומ?
20 בידנו עינינו מכעם כלו שונאינו דגננו ואכלו ניתן הכל לצרי
עיין מעשנו ואנו כאיין לבהלה נחשבה ילדותנו כב...
עבודתנו יגיעת כפינו לורים מרודים אנו ונגורים
חמדת עינינו לשמה ולעפה וסחד לשמה והועד? ? שלום
כנהר הוביש תירוש אומלל יצהר דרכינו אין בה הצלחה
25 גלה משוש וערכה שמחה בטל הגיל והפסק השרון
א מרוב עם הארץ

50a.

- וכהן מטה דמות גותן משובצת כמין חרשיש
כהן מעלה חוד פניו כלפיד אש
וכהן מטה ועיניו מבהיקות ככוכבי אש
כהן מעלה זרועותיו ומרגלותיו נחושת
5 וכהן מטה חוקר לעמוד על מובח הנחושת
כהן מעלה טבוע על שמות שבעים
וכהן מטה ישא על לבו שמות שבעים
כהן מעלה כסותן כנפים שש שש
וכהן מטה לבוש שמונה בגדי שש
10 כהן מעלה מתניו חגורים בכחם אופו
וכהן מטה נחגר באבנט כמו פז
כהן מעלה סודר מלא חפניו גחלי אש
וכהן מטה עורך מלא מחתה גחלי אש
כהן מעלה פרכות שם קודש על מצחו
15 וכהן מטה ציץ נזר הזהב על מצחו
כהן מעלה קופץ ימינו ושמאלו לרום מציץ
וכהן מטה רוחש ונושא ידיו למעלה מן הציץ
כהן מעלה שוקד בפנים ונקרא שר הפנים
וכהן מטה תארו בפנים ומסביר פנים
20 כהן מעלה תפלה עורך אנא השם
וכהן מטה תענית עורך ומתורה אנא השם

ANHANG XX.

Tayl. Schecht.-Coll. H 6, No. 21 (ob. S. 99).

(nach Photographie).

2a.

נטילת רשות

אקראך ותענה: בציסצוף מענה: גדלך
היום אחנה: שפתי ואענה: דרשתיך בכל
לב: החוקר מה בלב: ומני הסר אכן לב:
לאדם מערכי לב: זה בכוח החליפי: חלציני 5
מכל דופי: טעות אל יהי בפי: יהיו לרצון אמרי
פי: ידעיני דרכיך: בפצחי להמליכיך: לעמוד
לברכך: הוריני יי דרכיך: מלך אל תאניחי:
נצריני מכל דחי. סלח לעוני ושמחי: אשפוך
לפניו שיחי: עמדתי לשנן אמריך: פני אדון 10
להאמריך: צפצפתי פה לשחריך: לא אשכח דבריך
סיקוריך: קרבתני פני מבטן גוחי: רנן ארנן וירוח לי
ישר מישר סילול ארחי: יערב עליו סיחי
תוריני תורתיך: תלמדיני דתותיך: תחכמיני אורחותיך

2 b.

הט לבי לחורתיך ככ' בר' קרשך: הט לבי
אל עידותיך ואל אל בצע וכ' יהי לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי
אוחילה לאל אחלה פניו
5 אשאלה ממנו מענה לשון אשר בקהל עם
אשירה עוו אביעה רננות בעד מפעליו
ככ' לאדם מערכי לב ומי'י וג' טוב אתה ומטיב.
סדרא
אתה כוננת עולם ברב חסד: ובו
10 יתנהג עד קץ ימים: אשר לא ימוט מעוון
יצורים ויומער. מכובד פשע חטאים אדמה

INDEX.

A. Dichter.

Abraham Ibn Esra, 61. 65. 69. 71.
90. 93 f.	Luzzatto S. D., 65. 94 f.
Eleasar ha-Kalir, 65f. 70. 75. 81f. 119ff.	Meschullam ben Kalonymos, 63. 85 ff.
126 ff.
Hai Gaon, 88. 132 ff.	Moses Ibn Esra, 59. 61. 64f. 69. 71. 92f.
Isaak Ibn Gajjat, 61. 64. 65. 91 f.	Nehama, 95. 154 f.
Jehuda ha-Levi, 69. 71. 93.	Petrus?, 71. 74.
Jochanan Cohen, 84 f.	Saadja Gaon, 64. 71. 82 ff. 122 ff.
Jose ben Jose, 62. 70. 71. 75. 77. 81.
85. 118.	Salomo ha-Babli, 61. 75. 87 f.
Joseph Ibn Abitur, 64. 71. 88 f.	Salomon Ibn Gabirol, 62. 64. 65. 69.
71. 75. 89. 136 ff.

B. Poesieen.

'Abodas	Prologe
אאורה גבורה 98. 176 ff.	אבואה ברשיון מחוללי 88.
אדרת תלבושת 87.	אדברה וירוח לי 99.
אזכיר גבורות 75. 78. 80. 98.	אדון נוראות 99. 185.
אזכר סלה 84.	אדפוק בצהרים פתח 82. 119 ff.
אל אל אשא דעי 91.	אהמה ואסיהה 99. 183.
אל אלהי אבותיכם 92.	אוהילה לאל 75.
אלהים אל כך יצדקו 88.	אזכיר[ה] סדר עבודה 93.
אלהים יה מקדם 83.	אמיף ארש מלולי 86.
אמוני לבב הבינו 93.	איצב ברעד ובפחדים 99. 184.
אמיץ כח 85.	אכון לחלות פניך 91.
אספר גדולות 81 ff. 118.	אלהי קדם 99. 185.
אצחצח דבר גבורות 82. 121.	אמון שישעתה 99. 183.
אצלל 82.	אערוך מדברי דתי 92.
אשוחח נפלאותיך צור 86. 126 ff.	אקראך ותענה 99. 189.
אתה כוננת עולם מראש 59 ff. 63 ff. 71 ff.
75. 77. 79.	ארוממך חזקי וחלקי 89.
אתה כוננת עולם ברוב חסד 79 f. 84. 85.	אשפוך סיה מילולי 95. 156.
אתן תהלה 74. 95. 157 ff.	אתה בראת 77. 114.
באדני יצדקו ויודוהו 82.	באור דברי נכוחות 84.
לפני יום העשור 94.	ברוך אתה לנצח 94.
שבעת ימים 57. 76. 102 ff.	אתן תהלה 71. 75. 99.